

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Μ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19. — Τηλ. 227-689

15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1963

ΑΡΙΘ. 14

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρα εἰς τὴν χώραν μας ὑπῆρξεν ὡς πνευματικότητος, σταθμὸς εὐφροσύνου καὶ παιδαγωγούσης ἀναπαύλης, καὶ ἀφορμὴ ὠραίων ψυχικῶν ἀνατάσεων διὰ τὸν γνησίως θρησκευόμενον λαόν μας.

★

Ἀπεριόριστος ἀληθῶς εἶναι ὁ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον σεβασμὸς ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν Ἑλλήνων. Καὶ δικαίως. Διότι ὑπὸ τὸν Χριστιανικὸν Ὁρθόδοξον Ἑλληνισμὸν ἠκτινοβόλησε τοῦτο ὡς ἄλλος ἥλιος πνευματικός. Καὶ ὑπὸ τὸ φῶς καὶ τοὺς σελαγισμοὺς τῆς ἠθικῆς του δυνάμεως διελύθησαν καὶ τὰ ζοφερώτερα καὶ τὰ ἀμαυρότερα τῆς δουλείας νέφη, εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν πνευματικὴν του πηδαλιουχίαν λαούς. Ἐξημερωτικὰ καὶ ἐκπολιτιστικὰ ἦσαν πάντοτε τὰ παλαίσματα τοῦ πανσεβάστου Οἰκουμενικοῦ μας Θρόνου. Κι' ἐνῶ ὁ κατακτητὴς διὰ τοῦ παιδομαζώματος ἀφήρει τὸ ἄνθος τῆς Ἑλληνικῆς ἀλκῆς, καὶ διὰ φυλετικούς λόγους ἐπληθύνοντο οἱ περὶ αὐτὸ ἐξωμόται, ἐβάσταζεν καρτερικῶς τὸν σταυρόν του, καὶ ἐφωτοδότει τὸν κόσμον.

★

Ἀληθῶς, μὲ τὴν τετριμμένην στάθμην τῶν ἄλλων λαῶν, δὲν εἶναι νοητὸν νὰ σταθμᾶται ὁ Ἑλληνισμὸς. Διαπράττομεν σφάλματα πολλά. Συχναὶ εἶναι αἱ πτώσεις μας. Συχναὶ καὶ αἱ νεφώσεις τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ μας. Ἀλλ' ὅπως

τὰ νέφη ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ αἰθρηγενέτου βορρᾶ, τοιοῦτοτρόπως διαλύονται καὶ αἱ πλάναι του, εὐθὺς ὡς διαλυθῆ ἢ ἀγλῦς, ποὺ ἀποκρῦπτει ἐκάστοτε τὸν ἥλιον τῆς Ὁρθοδοξίας του ἐκ τοῦ προσώπου του. Διότι ὁ ἐπιφανεὶς Λόγος εἶναι τὸ θεμέλιον καὶ τὸ ἀέτωμα τῆς Φυλῆς μας. Καὶ ἀκατάλυτος εἶναι ἡ πίστις τοῦ Γένους μας εἰς τὴν ἱερότητα καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν ὀρθοδόξων βιωμάτων του.

★

Τὴν ἀχραντον καθαρότητα καὶ τὴν αἰωνιότητα τῆς πίστεώς του αὐτῆς ἐκπροσωπεῖ ὁ πάνσεπτος Οἰκουμενικὸς Θρόνος. Καὶ διὰ τοῦτο, βαθυτάτη ἦτο ἡ συγκίνησις καὶ δακρύβρεκτοι ὄλων ἀνεξαιρέτως οἱ ὀφθαλμοί, ὅταν ἐτελετοῦργει, μὲ τὴν γνώριμόν του μεγαλοπρέπειαν, ὁ σεπτὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἔχων παράπλευρόν του καὶ σύστοιχόν του τὴν πολὴν καὶ σεβασμίαν κορυφὴν τοῦ γεραροῦ Προκαθημένου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας μας. Μέσα εἰς τὰ ζέοντα ρεῖθρα τοῦ αἵματος τοῦ λαοῦ μας ἐκυλίωντο τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὄλαι αἱ ἐκθαμβωτικαὶ ὀπτασίαι, ὄλαι αἱ χαραὶ, ὄλα τὰ ἀστραποβολήματα· ἀλλὰ καὶ ὄλαι αἱ οἰμωγαὶ καὶ οἱ θρῆνοι τῆς ἀγωνιστικῆς μας Φυλῆς...

★

Ἄς ἐγκύψωμεν βαθύτερον εἰς τὴν ἱστορίαν μας. Τρεῖς πολιτισμοὶ συνέθεσαν τὸ τρίπτυχον τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας μας. Ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, ὡς πολι-

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἡ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα ἐφιλοξένησε μὲ μεγάλην χαρὰν καὶ βαθεῖαν ἀγάπην τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν ἀπὸ τῆς 30ῆς Ἰουνίου μέχρι τῆς 8ῆς Ἰουλίου 1962. Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῆ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀποτελεῖ ἱστορικὸν γεγονός, διότι διὰ πρώτην φοράν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐπισκέπτεται ἐπισήμως τὴν Ἑλλάδα.

Μὲ τιμὰς ἀρχηγοῦ Κράτους ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας, προερχόμενος ἐξ Ἁγίου Ὁρους, ὅπου παρέστη εἰς τὸν μεγαλειώδη ἑορτασμὸν τῆς χιλιετηρίδος τῆς μοναδικῆς ἐν τῷ κόσμῳ Ἀθωνικῆς Μοναχικῆς Πολιτείας. Ἐκκλησία, Πολιτεία καὶ Λαὸς ἐπεφύλαξαν εἰς τὸν Πατριάρχην θερμοτάτην ὑποδοχὴν, ἀνταξίαν τοῦ ὑψηλοῦ του ἀξιώματος καὶ τῆς ἐξεχούσης του προσωπικότητος.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἀκολουθίας του ἐταξίδευσεν ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Δάφνης τοῦ Ἁγίου Ὁρους μέχρι τοῦ Δέλτα τοῦ Νέου Φαλήρου διὰ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου «Πυρπολυτής», τὸ ὁποῖον κατέπλευσεν εἰς τὸ Φαληρικὸν Δέλτα τὴν Κυριακὴν, 30 Ἰουνίου, περὶ ὥραν 11ην π.μ.

Εἰς τὴν προβλήτα ἀνέμενον ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος καὶ ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, ὁ

Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Βενέδικτος, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος, τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Πιπινέλης, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ροδόπουλος, τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ Μέγας Αὐλάρχης κ. Λεβίδης, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τοῦ Βασιλέως στρατηγὸς Δόβας, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελειῶν Στρατοῦ, Ναυτικοῦ καὶ Ἀεροπορίας, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι, ὡς καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας. Ἐπίσης ἀπὸ ἐνωρὶς εἶχον παραταχθῆ πρὸς ἀπόδοσιν τῶν κεκανονισμένων τιμῶν ἄγγμα τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ μετὰ τῆς Σημαίας καὶ τμήματος Μουσικῆς.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Σεβασμ. Μητροπολιτῶν Ἡλιουπόλεως κ. Μελίτωνος, Φιλαδελφείας κ. Ἰακώβου, Ρόδου κ. Σπυρίδωνος καὶ Καρπάθου κ. Ἀποστόλου, μετεφέρθη δι' ἀκάτου τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ ἀπὸ τὸ ἀντιτορπιλικὸν «Πυρπολυτής» εἰς τὴν προβλήτα τοῦ Φαληρικοῦ Δέλτα. Ἀμα τῆ ἀποβάσει του ὁ Πατριάρχης ἀντήλαξεν ἀσπασμὸν μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου. Ἀκολουθῶς ὁ Βασιλεὺς παρουσίασεν εἰς τὸν Πατριάρχην τὸν πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς Ἀρχηγούς τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τοὺς ἐπιτελεῖς τῶν Ἀνακτόρων. Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἀντήλαξεν ἀσπασμὸν μετὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομον, τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων

τισμὸς γνώσεως καὶ σοφίας καὶ ὠραιότητος. Ὁ Ρωμαϊκός, ὡς πολιτισμὸς κρατικῆς ἰσχύος καὶ τάξεως. Καὶ ὁ Χριστιανικὸς, ὡς πολιτισμὸς ἐλευθερίας, σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὡς ἀνωτάτης ἀξίας, καὶ ἐκουσίας θυσίας ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ.

Καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία ἔλαμψε καὶ ἐξήστραψεν, ὡς Ὀρθοδοξία, εἰς τὸ Βυζάντιον, τὸ σεβάσμιον Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀπέβη τὸ ἱερώτατον Παλλάδιον, καὶ ἡ προφοιβάζουσα αἴσια κραυγὴ τοῦ μέλλοντος. Βιώματα θρησκευτικὰ καὶ πνευματικὰ βαρύνουν τὴν ζωὴν του. Ὡς πνεῦμα ἐξεδηλώθη εἰς τὸ Βυζάντιον ἡ δρᾶσις του. Πνευματικοὶ ἦσαν οἱ ἀγῶνές του. Καὶ πνευματικαὶ αἱ δημιουργίαι του. Ἰδικόν μας—Ἀθανασιανὸν—εἶναι τὸ πιστεύω τοῦ Χριστιανικοῦ κό-

σμου. Καὶ δι' ἡμῶν κυρίως—δὲν θὰ παύσωμεν νὰ τὸ τονίζωμεν—ἐκηρύχθη καὶ ἐπεδείχθη καὶ ἡρμηνεύθη καὶ ἐλατρεύθη εἰς τὴν Οἰκουμένην σύμπασαν ὁ ἐπιφανὴς Ὑἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

★

Καὶ ἄς μοῦ ἐπιτραπῆ ἡ διακήρυξις, ὅσον-δήποτε καὶ ἂν θεωρηθῆ μεγαλόστομος. Πρόνοια ὑπὲρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ὑπὲρ τῆς ἁγίας μας Ὀρθοδοξίας, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τὴν κεφαλὴν, σημαίνει πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τοῦ Κόσμου. Διὰ τὸν ὁποῖον καὶ ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρχη πάντοτε, «παγὰ λαλέουσα» καὶ φάρος καθοδηγητικὸς, ἀκατάλυτος ἀπὸ τὸν φθονερὸν χρόνον.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

κ. Βενέδικτον και άλλους επισήμους. Μετά τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ παρατεταγμένου ναυτικοῦ ἀγήματος ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μετὰ τοῦ Βασιλέως ἐπέβη αὐτοκινήτου καὶ κατηρθύνθη εἰς Ἀθήνας, χαιρετούμενος μετ' εὐλαβείας ὑπὸ τοῦ συγκεντρωμένου πλήθους. Ἠκολούθουν ἐν πομπῇ τὰ αὐτοκίνητα τῶν ἄλλων ἐπισήμων.

Ἡ πομπὴ ἐστάθμευσεν εἰς τὸ ὕψος τῶν στύλων τοῦ Ὀλυμπίου Διός, ἐνθα ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Τσουκαλᾶς, περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, προσεφώνησε τὸν Πατριάρχην, ἐνῶ ἐκ τοῦ πυροβολείου τοῦ Λυκαβηττοῦ ἐρρίπτοντο 21 κανονιοβολισμοί. Ἡ προσφώνησις τοῦ Δημάρχου κ. Τσουκαλᾶ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«*Παναγιώτατε,*

Μὲ συγκίνησιν καὶ κατάνυξιν βαθυτάτην ὁ ἀθηναϊκὸς λαὸς υποδέχεται σήμερον ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος τὸν Προκαθήμενον τῆς Ὁρθοδοξίας. Θρησκευόμενοι ἐκ πεποιθήσεως οἱ Ἕλληνες ὄλοι, συναισθάνονται, μέχρι τῶν μυχαιατῶν τῆς χριστιανικῆς τῶν ψυχῆς, τὴν ἔξοχον σημασίαν, τὸ ἀπέραντον περιεχόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν βαθύτατον συμβολισμόν τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεώς Σας.

Τιμὰς ἀρχηγοῦ κράτους Σᾶς ἐπεφύλαξε, καὶ λίαν ἐπαξίως, ἄλλωστε, ἡ ἑλληνικὴ Πολιτεία. Πέραν ὅμως τῆς τιμητικῆς ταύτης ἐκδηλώσεως πρὸς τὸ Σεπτὸν Σας πρόσωπον, ἡ ἐπίσκεψις Σᾶς εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν ἀποτελεῖ τὸ ἐπιστέγασμα ἐνὸς ἀληθοῦς ἑλληνοιστορικοῦ καὶ κοσμοϊστορικοῦ γεγονότος: Τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἐρχόμενος ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν πάνσεπτον ἐκεῖνον χώρον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας διεφυλάχθη ἀκίβδηλος ἡ παράδοσις τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ φιλοσοφικὴ διδασκαλία τῶν προγόνων μας καὶ ὁ ἐθνικὸς χαρακτήρ τοῦ ἑλληνισμοῦ, μᾶς μεταφέρετε τὴν θείαν ὁσμὴν τῆς πνευματικῆς εὐωδίας του καὶ ἐμφυσεῖτε εἰς τὸ χριστεπώνυμον ποίμνιόν Σας νέας ζωογόνους ἐλπίδας, ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ προστασίαν τῆς Θεομητορος.

Ἀποδεχόμενος ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν τὰς εὐλογίας τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος Σᾶς εὐχεται τὸ «ὡς εὖ παρέστητε» εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν».

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηνᾶγόρας ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«*Ἐπανερχόμενος μετὰ τριάκοντα καὶ τρία ἔτη εἰς τὸ ἴσπεφές ἄστυ, εἶμαι βαθύτατα συγκεκμημένος καὶ ἡ συγκίνησις μου αὐτῆ ἀξάνεται ἔτι πλέον ἐκ τῆς θερμῆς ὑποδοχῆς σας καὶ τῶν ἀγαθῶν λόγων, τοὺς ὁποῖους εἶχατε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ ἀπευθύνετε.*

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς, κύριε δήμαρχε, καὶ Σᾶς παρακαλῶ, ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ ἀπευθύνετε πρὸς τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος τὰς εὐλογίας τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τὰς θερμὰς εὐχὰς καὶ τὴν πολλὴν μου ἀγάπην».

Ἀκολούθως ὁ Πατριάρχης, ἐπευφημούμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος εἶχε συγκεντρωθῆ παρὰ τὸν ἀφόρητον καύσωνα, κατηρθύνθη διὰ τῶν λεωφόρων Ἀμαλίας, Βασιλίσσης Σοφίας καὶ Ἡρώδου Ἀττικοῦ εἰς τὸ μέγαρον Μαξίμου, ὅπου καὶ κατέλυσε. Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ὠδήγησε τὸν Πατριάρχην ἐντὸς τοῦ μεγάρου καὶ ἀφοῦ τὸν ἀπεχαιρέτησεν, ἐπέστρεψεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΝΑΟΝ

Τὴν μεσημβρίαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος συνώδευσε τὸν Πατριάρχην ἐκ τοῦ μεγάρου Μαξίμου εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, ὅπου ἐτελέσθη τὴν 12.15 ἐπίσημος δοξολογία. Κατανυκτικὴ ἦτο ἡ στιγμή κατὰ τὴν ὁποίαν πολυμελὴς χορωδία ἔψαλε τὸν βυζαντινοπρεπῆ πολυχρονισμόν τοῦ Πατριάρχου ὡς «Παναγιωτάτου καὶ Θειοτάτου Αὐθέντου καὶ Δεσπότη».

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, προσφωνῶν τὸν Πατριάρχην, ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς παρουσίας Του, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«*Δέσποτα Παναγιώτατε,*

Ἦχος πάλιν ἐορταζόντων καὶ φωνὴ ἀγαλλιᾶσεως πληροῖ σήμερον τὸν ἱερόν τοῦτον Ναόν.

Ἐν κατανύξει ψυχῆς καὶ ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις ἐώρτασε καὶ ἐπανηγύρισε χθὲς ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία τὴν ἐπέτειον ἐορτῆν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ φωτιστοῦ αὐτῆς Παύλου τοῦ οὐρανοβάμονος ἐν τε ταῖς ἐκκλησίαις τῆς πόλεως καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀρχαίῳ βήματι τοῦ Ἀρείου Πάγου. Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν ὁ νομοταγὴς λαὸς ἡμῶν ἐώρτασε τὴν ἐπέτειον ὀνομαστικὴν ἐορτῆν τοῦ λαοφιλοῦς ἡμῶν Ἀνακτος καὶ Βασιλέως Παύλου, ἀποδοὺς οὕτω τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν, τῷ τὴν ἀγάπην τὴν ἀγάπην, καὶ ἐνισχύων τὸν χαλύβδινον κρῖνον, τὸν συνδέοντα τὴν εὐσεβῆ Δυναστείαν μετὰ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ.

Καὶ σήμερον, θεία χάριτι, φαιδρὰ καὶ μεγαλοπρεπῆς ἐπεγεγερταί τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐλαβοῦς λαοῦ ἡ ὁμήγουρις. Καὶ πάλιν τὸ ὀρθόδοξον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα, συνωθούμενον μέχρι τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου, εὐφραίνεται καὶ ἀγάλλεται, συναισθανόμενον, ὅτι περιπόθητος καὶ προσδοκωμένη πραγματοποιεῖται ἱερὰ καὶ ἱστορικὴ διὰ τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν ἐορτῆ, πρὸς ἣν μέγας καὶ ἀκατάσχετος πόθος ὠθεῖ πάντας, ὅπως διατρανώσωμεν τὰ πλημμυροῦντα τὴν καρδίαν ἡμῶν αἰσθητάματα.

Θεῖα εὐδοκία καὶ χάριτι, ταχθεὶς πνευματικὸς ποιμὴν τῆς ἀγιωτάτης ταύτης Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἀτενίζω μετὰ τῆς ψυχῆς μου τὰ ὄμματα καὶ μελετῶ τὴν περὶ ἡμᾶς θείαν Πρόνοιαν. Προσβλέπων ἐπὶ τοῦ περιφανοῦς τούτου θρόνου, ὃν ὁ Θεῖος μὲν Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν ἔστησε, πλειὰς δὲ ἀειμνήστων καὶ θεοφόρων Ἱεραρχῶν κατεκόσμησε, μεταρσιοῦμαι τῷ πνεύματι καὶ προσφωνῶ Σε, Ἁγιώτατε καὶ Θεοφιλέστατε Οἰκουμενικὲ Πατριάρχα, καὶ λέγω: Δεδικαιολογημένη εἶναι ἡ κατέχουσα ἡμᾶς σήμερον χαρὰ, ἣν προκα-

εἰ τὸ ἐνώπιον ἡμῶν ἐκτυλισσόμενον ἱστορικὸν ἐκκλησιαστικὸν γεγονός.

Κατὰ τὴν διαδρομὴν ἑκατὸν πενήκοντα σχεδὸν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας, ἠδύρκησεν ὁ Κύριος νὰ χαρίσῃ εἰς ἡμᾶς τὸ εὐφρόσυνον τοῦτο δράμα, νὰ ἀπολαύσωμεν τὸ πρῶτον ἐν ἐνεργείᾳ ἱεροουργοῦντα καὶ εὐλογοῦντα ἡμᾶς τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀρχιποίμενα.

Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁραίοι οἱ πόδες σου, οἱ βηματίσαντες ἐν τῇ κοσμοῦμονυμένῃ ταύτῃ χώρᾳ.

Διήλθες, Παναγιώτατε Δέσποτα, καὶ προσέκνησας καὶ ἐπόνεσας καὶ ἠδύλγησας τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον βράχον, ἐφ' οὗ ἐπὶ χιλιετηρίδα ὄλην ἠδύρκησεν ὁ Κύριος καὶ ἔζησαν καὶ ἐτελειώθησαν ἐν τῇ ἀσκήσει καὶ ἀγιότητι οἱ τὸν μονότροπον τοῦ μυστηρίου δρόμον εὐδόχου καὶ καλλιπικῶς διανύσαντες, καὶ νῦν ἔτι οἱ διάδοχοι αὐτῶν διανύουσιν, ἐξασκοῦντες καθαρότητα νοῦ καὶ ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ ἐπιτηδείως ἑαυτοὺς ἐδρεπίζοντες πρὸς ἔλλαμψιν καὶ φωτισμὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπερ καθιστᾷ αὐτοὺς τε φωτοειδεῖς καὶ θεοειδεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ προσομιλοῦντας.

Ἐλλαμφθεὶς οὕτω τῷ πνεύματι, Θεϊότατε Πάτερ, ἔρχεσαι νῦν, ἵνα μεταλαμπαδεύσῃς καὶ εἰς ἡμᾶς, τοὺς τὸν εὐσεβῆ τοῦτον συναγεμὸν ἐπιτελοῦντας, τὸ θεῖον πῦρ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπης καὶ τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ λατρείας Αὐτοῦ.

Τιμῶμεν καὶ σεβόμεθα καὶ ἐπαινοῦμεν τὴν περὶ ἡμᾶς ταύτην συγκατάβασίν Σου. Καὶ ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι κολακείας ῥῆμα, ἀλλ' ἀληθείας ἔκφρασις, ἢ ἐπιτροχάδην ἀνασκόπησις τοῦ θεοφιλοῦς Σου βίου, θέλει δικαιώσει.

Τὰ σκάμματα καὶ τοὺς ἄθλους καὶ τὰ παθήματα, δι' ὧν ὡς καλλιπικὸς ἀθλητὴς ἐν τῷ ἱερατικῷ Σου σταδίῳ ὑπέμεινας, παραλείπω, ἐπειγόμενος νὰ ἀποκαλύψω καὶ ἀναφέρω ἰσχνὰς τινὰς πτυχὰς τοῦ προσφάτου βίου Σου, αἵτινες ὡς στέφανος χαρίτων κοσμοῦσι τὴν σεπτὴν κεφαλὴν Σου. Τὴν κατὰ Χριστόν, λέγω, πρῶτον αὐταπάρονησιν, ἣτις ὤθησέ Σε, κατὰ τὸ τοῦ Θεόπλου Μωυσέως παράδειγμα, νὰ ἀγνηθῆς πεπολιτισμένον περιβάλλον, τιμὰς καὶ δόξας καὶ ἀνέσεις. Καὶ ἐπροτίμησας τὸν ὄνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ, συγκακουχούμενος τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλασιν.

Ἔσπευσας πρὸς τὰ συντρίμματα τοῦ ποιμνίου σου καὶ πράττων καὶ διδάσκων τὴν τε θεωρητικὴν καὶ τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν, προσπαθεῖς νὰ ὑψώσῃς μέχρι οὐρανοῦ τὰς διανοίας καὶ τὰς ψυχὰς τοῦ πνευματικοῦ Σου ποιμνίου.

Ἀλλὰ καὶ ἐκ πείρας μακρᾶς στομωθεὶς καὶ διδασκθεὶς, ὅτι ὁ ἀριστος παιδαγωγὸς τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος εἶναι ὁ παρέχων ἑαυτὸν ζῶν παράδειγμα καὶ ὁμιλοῦσαν ἀγιότητα, παρέσχες καὶ παρέχεις τὸ ἀξιόμισθον παράδειγμα τῆς ἀσκήσεως τῆς κορυφαίας τῶν ἀρετῶν, τῆς ταπεινοφροσύνης, ἀπὸ τῆς χλιδῆς εἰς τὴν στέρησιν, ἀπὸ τῆς μαλθακότητος εἰς τὴν σκληραγωγίαν ἐπιδοθεὶς.

Ταπεινὸν καὶ ἄκοσμον γραφεῖον, ἔτι ταπεινότερος κοιτῶν. Ἡ πνευματικὴ ἐργασία ἀκαταπόνητος,

ἵνα καταστῆς ἄξιος ἀρχιεπίσκοπος τῆς πολιᾶς καὶ περιφανοῦς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ στύλου καὶ ἐδραιώματος τῆς ἀληθείας.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τοιοῦτῳ περιβάλλοντι διατελῶν, οὐ μόνον τὴν ἀπογοήτευσιν ἀπεδίωξας, ἀλλὰ τοῦναντίον, ἢ σκέψις καὶ ἡ δραστηριότης Σου ἀπέβλεψαν εἰς εὐνυτέρους ὀρίζοντας, καὶ ἀκολουθήσας τὸ θεῖον πρὸς Πέτρον τὸν Ἀπόστολον πρόσταγμα: «Καὶ Σὺ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου» (Λουκ. 22, 32), ἐπολλαπλασίασας τὴν πρὸς ἐξύψωσιν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὰ ἔξω ὁρμῆν. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ριζικελεύθου πολιτείας, πρῶτον μὲν κατόρθωμα ἢ ἐπιτευθεῖσα διὰ τῶν ἐν Ρόδῳ διασκέψεων, ἀπὸ αἰῶνων ποθητὴ ἐνότης τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, εἶτα δὲ καὶ τὸ πασιφανὲς σύγχρονον γεγονός, ὅτι ἐστράφη ἡ προσοχὴ τῶν καλῆς πίστεως ξένων θεολόγων καὶ λογίων εἰς τὴν μελέτην τῶν κειμηλίων τῆς Ὁρθοδοξίας, τὰ ὁποῖα τέως περιεφρονοῦντο ὡς Ἑλληνικὰ καὶ ἐπομένως μὴ ἀναγινωσκόμενα.

Ἴσως ὁ λόγος ὑπερβαίνει τὸ μέτρον, Ἁγιώτατε Πατριάρχα, διότι ἔθιξα τὴν εὐπαθεῖ χαρδὴν τῆς μετριοφροσύνης Σου. Ἄς ὑπολειφθῶσιν ἀρκετὰ διὰ τὰς ἰδιαιτέρας μετὰ Σοῦ συνομιλίας, ἐξ ὧν ἀναμένομεν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μας τὴν περαιτέρω προαγωγὴν.

Διότι αἱ Ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ διανύουσι νῦν εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε τὸ κρίσιμον καὶ παρὰ Κυρίου ἐκάστοτε παραχωρούμενον στάδιον τῶν δοκιμασιῶν καὶ πειρασμῶν καὶ ἀντικρούσουσι, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἔξωθεν μάχας, ἔσωθεν φόβους. Πεπεισμεθα ὁμως, ὅτι ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς θὰ παρακαλέσῃ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀγωνιζομένους τὸν τίμιον ἀγῶνα πρὸς δόξαν αὐτοῦ καὶ σωτηρίαν ψυχῶν.

Δυνατὰ τὰ ὄπλα τοῦ Θεοῦ, Παναγιώτατε, πρὸς καθαίρεσιν ὀγκρωμάτων, λογισμοῦς καθαιρούντα καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ καὶ αἰχμαλωτίζοντα πᾶν νῆμα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ.

Βοηθὸν καὶ ἐπίκουρον ἃς ἔχωμεν τὰς θεομᾶς προσερχὰς Σου, τὰς πολλὰ ἰσχυρούσας παρὰ τῷ Παντοδυνάμῳ.

Καὶ ἤδη, Παναγιώτατε, ἔπαρον τὰς θεοφόρους χεῖρας Σου καὶ εὐλόγησον εὐλογία πνευματικῆ τὸν περιστοιχοῦντά Σε περιοῦσιον χριστεπώνυμον λαόν, ἵνα προκόπη οὗτος εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ».

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἀπαντῶν εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διότι ἐπισκέπτεται τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἡ ὁμιλία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Βράχου ἀπετέλεσε γεγονός ὑψίστης σημασίας διὰ τὸν Χριστιανισμόν. Ὁ Πατριάρχης υπεγράμμισεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ σοφία ἐξυπηρέτησε τὸ νέον κήρυγμα καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Θεολογίας καὶ ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας συνετελέσθη ἡ συνάντησις τοῦ βιβλικοῦ κόσμου μὲ τὸν κλασσικὸν κόσμον, ἢ σύνθεσις τοῦ χριστιανικοῦ καὶ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος.

«Ἡ προσφορά, συνέχισε, τῆς ἐνταῦθα Ἁγιωτάτης

'Εκκλησίας δὲν ἀνάγεται μόνον εἰς τὸ παρελθόν. Καὶ σήμερον αὕτη ἀποτελεῖ ἐκλεκτὸν κρῖνον ἐν τῇ χουσιῇ ἀλύσει τῶν 'Ορθόδοξων 'Εκκλησιῶν. Ἡ ἐν τῷ θεοφρονητῷ τούτῳ Κράτει 'Εκκλησία, λόγω τῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς διατελεῖ, ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της πάσας τὰς δυνατὰς προϋποθέσεις, πρὸς πραγμάτωσιν τῆς ἁγίας Αὐτῆς ἀποστολῆς. Ὁ Λαός, θρησκευτῶν καὶ εὐσεβῆς, τὴν 'Ορθόδοξον πίστιν λογίζεται ὡς τὸ πολυτιμότερον ἀγαθόν. Ὁ Ἀγιώτατος Οἰκουμενικὸς Θρόνος καὶ ἡμεῖς ἐκτιμῶμεν ὅπως ἰδιαιτέρως τὴν φιλότιμον συμπαράστασιν τῆς 'Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ λυσιτελεῖ κατευθύνσει τῶν μεγάλων ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων καὶ τὴν συνεργασίαν ἐν τῇ ἐδραϊώσει τῆς ἐνότητος τῶν κατὰ τόπους 'Ορθόδοξων 'Εκκλησιῶν».

'Ακολούθως ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἐν πομπῇ καὶ ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ πλήθους, μετέβη εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔπου ἐδέχθη Ἀρχιερεῖς, Κληρὸν καὶ Λαόν.

Εἰς τὰ Ἀνακτορά

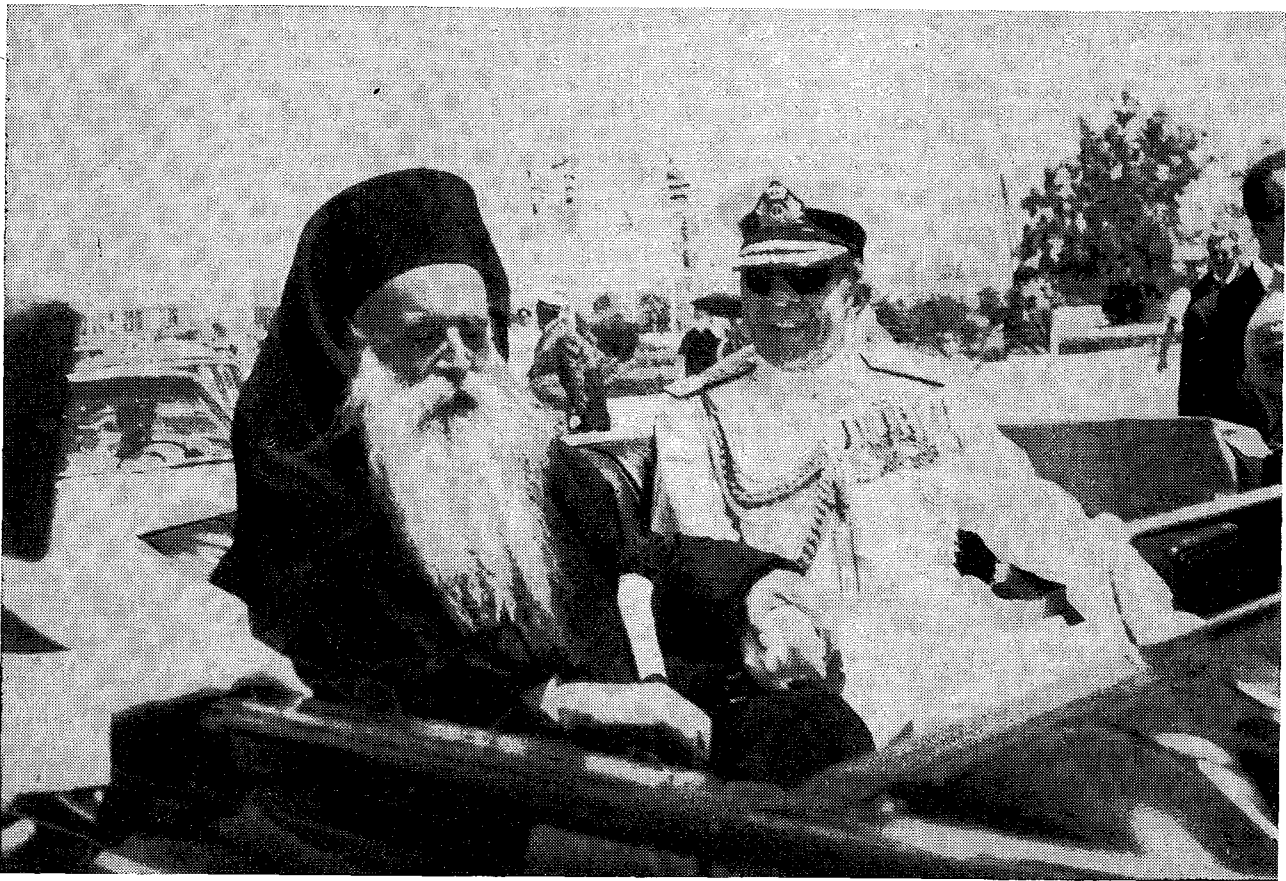
Τὴν 2 μ.μ. εἰς τὰ Ἀνακτορά παρετέθη ἐπίσημον πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν πλὴν τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς

Πριγκιπίσσης Εἰρήνης, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Βενέδικτος, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Π. Πιπινέλης, ὁ ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Χρ. Στράτος, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Δέσπων κ. Ἰάκωβος, Πριγκηποννήσων κ. Δωρόθεος, Ἡλιουπόλεως κ. Μελίτων, Φιλαδελφείας κ. Ἰάκωβος καὶ Σταυρουπόλεως κ. Μάξιμος, ὁ πρωθιερεὺς τῶν Ἀνακτόρων ἀρχιμ. κ. Ἰερώνυμος Κοτσώνης καὶ οἱ Αὐλικὸι τῆς ὑπηρεσίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προγεύματος ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος ἤγειρε τὴν κατωτέρω βαρυσήμαντον πρόποσιν:

«Παναγιώτατε,

Εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐνοχῆς, διότι σήμερον ἐξ ὀνόματος ὀλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ δύναμαι νὰ ἀπευθῶναι πρὸς Ὑμᾶς τὸ «ὡς εὖ παρέστητε».

Ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης διὰ τὴν χώραν ἡμῶν καὶ τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος γενικώτερον, τὸ ὁποῖον ἔχει ὅπως ἰδιαιτέρως λόγους διὰ νὰ αἰσθάνεται ἐγνωμοσύνην πρὸς τὸν σεπτὸν Οἰκουμενικὸν τῆς Ἐκκλησίας θρόνον, ἐνσαρκώνει τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπαυσε ποτε νὰ θάλπη τὰ πνευματικὰ της τέκνα. Ἐπὶ πλέον, ὡς φάρος τηλαυγῆς ἔστειλεν αὕτη τὸ φῶς της πανταχοῦ, διὰ νὰ διδάξῃ καὶ διατη-

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας καὶ ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος ἀνερχόμενοι ἐκ τοῦ Φαληρικοῦ Δέλτα εἰς Ἀθήνας.

ρήση τὴν ὀρθὴν πίστιν καὶ διὰ τὴν δέιξιν πλουσιώσας καὶ πολλαπλῶς «δι' ἀγάπης ἐνεργουμένην», προστατεύουσα ἀπὸ ἐπιδρομῆς, τὰς ὁποίας λόκοι βαρεῖς ἐπεχειροῦν κατὰ τοῦ ποιμνίου ἀναδεικνυμένη εἰς ἀληθινήν μητέρα, τροφὸν καὶ προστάτιδα.

Ὁ Οἰκουμενικὸς ὁμῶς θρόνος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀρκεσθῆ μόνον εἰς τὰ ἐπιτεύγματα του, παραγνωρίζων τὰς ἐναντι τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ὑποχρεώσεις του, οὔτε νὰ περιορισθῆ μόνον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, παραβλέπων τὴν οἰκουμενικὴν ἀποστολήν του καὶ τὰς ἐδυνάστευσας ὑποχρεώσεις του. Ἦδη ἀπὸ τοῦ 1920, μὲ τὸ περίφημον διάγγελμα του «Πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ», τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀνελάμβανε τὴν πρωτοπορίαν εἰς τὴν προσπάθειαν ἐπιτεύσεως τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν διαφόρων χριστιανικῶν ὁμολογιῶν. Συνεχίζον ἔκτοτε τὴν φωτεινὴν του πορείαν, εἰργάσθη ἀποτελεσματικῶς τόσον διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἐνότητος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅσον καὶ γενικώτερον διὰ τὴν ἐπιτυχήν ἀντιμετώπισιν τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς Ἀνθρωπότητος, καταλήξας εἰς τὴν διάσκεψιν ἐν Ρόδῳ καὶ τὴν πρόσφατον ἐν Ἀγίῳ Ὄρει παγκριστιανικὴν σύναξιν.

Παναγιώτατε,

Ὡς ἰδιαιτέραν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ θεωρῶ τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τὸ πεδάλιον τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκεται ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης, εἰς μίαν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ καθήκοντα τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου ἔχουν μεγάλως διευρυνθῆ, ἀκριβῶς διότι ἐπὶ τῇ βᾶσει διεθνῶν Συνθηκῶν ἔχουν ταῦτα περιορισθῆ μόνον ἐπὶ τοῦ καθαρῶς πνευματικοῦ πεδίου. Ἡ ἐν Ἑλλάδι, ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἐν Κωνσταντινουπόλει φωτεινὴ Ὑμῶν δρασίς, ὀφειλομένη εἰς τὰ πολλαπλᾶ ὀργανωτικὰ καὶ πνευματικὰ χαρίσματα τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, δίδει τὸ δικαίωμα εἰς πάντας νὰ ἀναμένουν πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὅθεν εὐχομαι ὀλοφύχως, ὅπως ὁ Κύριος Σᾶς χαρίξῃ ἔτη μακρὰ, ἵνα δυναθῆτε νὰ φέρετε εἰς πέρας τὸ μέγα καὶ βαρὺ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπωμίσθητε, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Ἱστορία θὰ Σᾶς κατατάξῃ πλησίον τῶν μορφῶν τῶν μεγάλων προκατόχων Σας, οἱ ὁποῖοι ἐδόξασαν τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον, καταστάντες καύχημα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας».

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ἀντεφώνησε καταλλήλως.

Τὴν ἡμέραν μ.μ. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Μέγαν Ἐσπερινὸν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἄμα τῇ ἀφίξει του εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης προέβη εἰς τὰς κατωτέρω δηλώσεις:

«Ἐπισκεπτόμενοι τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἀνάδου ἡμῶν εἰς Οἰκουμενικὸν Θρόνον τὴν Ἑλλάδα, ἐκφράζομεν τὴν βαθυτάτην ἐπὶ τούτῳ χαρὰν καὶ συγκίνησιν. Κο-

μίζομεν τὴν εὐλογίαν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πρὸς τὸν εὐσεβέστατον Βασιλέα καὶ τὸν Οἶκον Αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἔντιμον Β. Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τὸν ἀρρήκτως τῆς ἀγίας καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως καὶ τῶν τιμῶν πατρῶων παραδόσεων ἐχόμενον εὐσεβῆ ἑλληνικὸν λαόν, τοῦ ὁποίου τὰ ἀξιόλογα ἐπιτεύγματα εἰς ἔργα συνεχοῦς καὶ σταθερᾶς προόδου εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ πρὸ παντὸς τοῦ ὁποίου τὴν συνεχῆ ἀύξισιν ἐν Χριστῷ καὶ τὴν ἐπίδοσιν εἰς πνευματικὴν πρόοδον μετὰ πατρικῆς ἐγκανηγήσεως μακρόθεν παρακολοθουμένη καὶ σήμερον ἐνταῦθα παραγενόμενοι ἰδιοῖς ὄμμασι διαπιστοῦμεν καὶ ἀπὸ καρδίας εὐλογοῦμεν.

Συγχρότως φέρομεν πρὸς πάντας ὑμᾶς τὸν χαριετισμὸν τοῦ ἐν Τουρκίᾳ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον προώρισται νὰ διαδραματίξῃ τὸν ῥόλον συνδετικοῦ κρίκου μεταξὺ τῶν δύο ὁμόρων καὶ φίλων λαῶν, εἰς ἀύξισιν τῆς φιλίας αὐτῶν καὶ τῆς συνεργασίας των πρὸς παγίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ καθ' ὅλον καὶ πρὸς ἐπίτευξιν ἀπὸ κοινοῦ τῶν ἀγαθῶν τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου.

Προερχόμενοι ἐκ Τουρκίας ἀδιστακτως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐκεῖ σήμερον σταθερὰ σημειοῦται ἀνοδικὴ πορεία εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς μὲ ἀποτελεσματικὴν κυβερνήσιν καὶ λαὸς νὰ πραγματοποιῶσι ἀξιοθαύμαστα ἐπιτεύγματα παρέχοντα τὸ δικαίωμα τῆς πλήρους συμμετοχῆς τῆς Τουρκίας εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς ἀπὸ κοινοῦ τῶν ἐθνῶν προσπάθειας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ καὶ διὰ τὴν πνευματικὴν, οἰκονομικὴν καὶ τεχνικὴν πρόοδον, εἰς τρόπον ὥστε αἰ μὴ διαθέτουσαι ἐπαρκῆ μέσα, χάριαι νὰ ἀποκτήσωσι συντόμως, τῇ βοήθειᾳ τῶν πλουσιῶν καὶ ισχυρῶν κρατῶν, ὅλας ἐκείνας τὰς προϋποθέσεις ἐνὸς ὑψηλοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου.

Ἡ ἀνθρωπότης διανύει σήμερον μίαν ἐξόχως κρίσιμον περιόδον τῆς ἱστορίας αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ὀδηγηθῆ πρὸς τὴν εὐτοχεστέραν αὐρὴν μόνον ἐὰν ἐνστερνισθῆ καὶ καταστήσῃ βίωμα αὐτῆς τὴν ἐπ' αὐτῆς δεσποτείαν τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τὴν ἰερότητα καὶ ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ὅπερ οὐ ὁ Χριστὸς ἀπέθανε, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εἰρήνην, τὰς ὁποίας Ἐκεῖνος ἔφερεν εἰς τὴν γῆν».

Τὴν μεσημβρίαν τῆς 1ης Ἰουλίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης παρεκάθησεν εἰς γεῦμα δοθὲν πρὸς τιμὴν του ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης προσέφερεν ὡς δῶρον εἰς τοὺς συνδαιτημόνας ἀπὸ ἑνα χρυσοῦν σταυρὸν μὲ τὸ σῆμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου.

Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησεν καὶ ὁ Ρῶσος Ἀρχιεπίσκοπος Γιαροσλάβ καὶ Ροστώβ κ. Νικόδημος, ὁ ὁποῖος ἐπέδωκεν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομον ἀνώτατον παράσημον τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἀπονεμηθὲν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Μόσχας κ. Ἀλεξίου.

Τὴν 5 μ.μ. ὁ Πατριάρχης προέστη τῆς κηδείας τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Σάμου Εἰρηναίου.

ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Αἱ τιμητικαὶ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου καὶ τῆς ἀκολουθίας του συνεχίσθησαν τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Δημαρχεῖον Ἀθηνῶν, ὅπου τὴν 7 μ.μ. τοῦ ἐπεδόθη εἰς εἰδικὴν τελετὴν τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς πόλεως, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, τοῦ εἶχεν ἀπονεμηθῆ τὸ 1954 διὰ τὰς ἐν γένει ὑπηρεσίας του, τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν. Τὸν Πατριάρχην προσεφώνησεν ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Ἀγγελος Τσουκαλᾶς, ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τὴν δρᾶσίν του, ὑπὸ τὴν πεπνυμένην ἡγεσίαν τοῦ ὁποῖου «ἐχαράχθησαν φωτεινὰ λεωφόροι εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ὁρθοδοξίας». Ἐν συνεχείᾳ ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Ἀντωνόπουλος ἀνέγνωσε τὸ ψήφισμα καὶ ὁ κ. Δήμαρχος ἐπέδωκεν εἰς τὸν Πατριάρχην τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῶν Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος βαθύτατα συγκινημένος ἠὲ χαρίστησε, εἰπὼν μεταξύ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν μᾶς ἔδωσε, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, τὸ μάθημα τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀτόμου. Εἰς τὸν Χριστιανισμόν εἰμεθα ἠνωμένοι ἐν τῷ Δόγματι, μᾶς ἔλειπεν ὁμως ὁ διάλογος. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀνταποκρινόμενον εἰς τὸ αἴτημα τῆς ἐποχῆς, ἐπεξέτεινε τὸν διάλογον αὐτὸν καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἄνευ πίστεως καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ αἴτημά μας πρὸς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας».

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν δεξίωσιν καὶ κατόπιν ἐκφραστῆσις ἐπιθυμίας τοῦ Πατριάρχου, ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου ἐπαιάνισε δημοτικὰ τραδοῦδια τῆς Ἠπείρου, ἐκ τῆς ὁποίας κατὰγεται ὁ Πατριάρχης. Μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ Δημαρχείου καὶ ἠλόγησε τὰ συγκεντρωθέντα πλήθη, τὰ ὁποῖα τὸν ἐχειροκρότησαν ἐνθουσιωδῶς.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΠΡΟΓΕΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τὴν 10ην πρωϊνὴν τῆς 2ας Ἰουλίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας μετέβη ἐκ τοῦ μεγάρου Μαξίμου, ὅπου φιλοξενεῖται, εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἐδέχθη τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τὸν ἱερόν κλῆρον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

Τὴν 12ην μεσημβρινὴν ἐπεσκέφθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως κ. Π. Πιπινέλην, μετὰ τοῦ ὁποῖου συνεζήτησεν ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων καὶ τὴν 1.30' μ.μ. παρεκάθησεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μ. Βρετανίας» εἰς πρόγευμα παρατεθὲν πρὸς τιμὴν του ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Κατὰ τὸ πρόγευμα ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Πιπινέλης προσεφώνησεν τὸν Πατριάρχην, ἐξάρας τὴν προσωπικότητα καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ προσφερθείσας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Πιπινέλης ὑπεγράμμισεν εἰς τὴν προσφώνησίν του μεταξύ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Παναγιώτατε,

Οὐδέποτε ἴσως ἄλλοτε, τὸ Εὐαγγελικὸν ρῆμα οὕτω λαμπρῶς τὸ φῶς ἡμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώ-

πων» εἶρε τελειότεραν ἐκφρασιν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν εὐσεβῶν τῆς Ἐκκλησίας τέκνων, ἀπὸ τὴν προβολὴν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, μαρμαρωμένην ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολίαν τῆς Ὑμετέρας προσωπικότητος.

Ἐχει ἤδη ἀνὰ τὰ πέρατα τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου διαχυθῆ ἡ πνευματικὴ ἐπίδρασις τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ δὴ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἡ συμβολὴ αὐτῆς εἰς τὰς πρωτοβουλίας καὶ τὰς δραστηριότητας τῶ καιρῶν μας ἔχει προσδώσει εἰς ταύτην κῶρος καὶ γόητρον, τὸ ὁποῖον ἴσως οὐδέποτε ἀπὸ αἰῶνων ἔχει ἡ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Παναγιώτατε,

Ἡ κυβερνήσις ὡς κεφαλὴ Πολιτείας Χριστιανικῆς καὶ δὴ Ὁρθοδόξου, ἐμπνεομένη ἀπὸ τὴν βαθεῖαν προσήλωσιν πρὸς τὴν πίστιν τῶν πατέρων ἡμῶν ὄχι μόνον τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλεως καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου ἀλλὰ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, ρυθμίζει καὶ θὰ ρυθμίζῃ πάντοτε τὴν πολιτικὴν της, τῶσον τὴν ἀναγομένην εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις, ὅσον καὶ τὴν ἀναφερομένην εἰς τὰ προβλήματα τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας βίον, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χριστιανικῶν ἐπιταγῶν. Οὕτω δὲ ποιούσα, πιστεύει ὅτι ἐκπληροῖ ὄχι μόνον τὴν ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως μας καὶ τοῦ Λαοῦ δεδομένην ἐντολὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιταγὴν Ἔθνους μεγαλορρησαντος καὶ βιώσαντος ἐν Χριστῷ.

Βεβαιωθῆτε, Παναγιώτατε, ὅτι περιοδεύοντες τὰς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, θὰ δεχθῆτε τὴν ἐκφρασιν τῆς λαοφιλίας τῶν πιστῶν, θὰ βεβαιωθῆτε ὅτι διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν λαὸν της ἡ Ὁρθοδοξία δὲν εἶναι κενὸς λόγος, οὐδὲ νεκρὸς τύπος, ἀλλὰ πάλλουσα πραγματικότης καλύπτουσα τὸ σύνολον τοῦ βίου ἡμῶν καὶ ἐπερχομένη ὡς ἐπιταγὴ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας.

Ὅταν δὲ χάριτι Θεοῦ, κατέληξεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀποχωρήσῃτε τῆς χώρας ταύτης, μεταφέρατε παρακαλῶ πρὸς τὸν κλῆρον καὶ τὸ πλήρωμα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ὅλην τὴν ἀγάπην μας καὶ τὴν στοργὴν μας, καὶ τὴν συγκίνησιν, διότι ἡ παρουσία ὑμῶν μᾶς ὑπέμνησε τοὺς ἀρρήκτους πνευματικοὺς δεσμοὺς τοὺς συνδέοντας ἡμᾶς. Γίνετε ἀκόμη φορεὺς πρὸς τὴν κυβερνήσιν τῆς συμμάχου Τουρκίας καὶ τὸν φίλον τουρκικὸν λαὸν τῆς εὐχῆς μας διὰ τὴν προκοπὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ καὶ τῶν ἡγετῶν του. Ἐπιτραπήτω δὲ εἰς ἐμὲ ὡς προεδρεύοντα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, νὰ εὐχηθῶ, ἔτη μακρὰ μεστὰ παντὸς ὄλβου πνευματικοῦ διὰ τὴν Ὑμετέραν Σεπτὴν Κορυφὴν, ἀλλὰ καὶ κλέους καὶ δόξης καὶ ἀκμῆς, διὰ τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν, τὴν Ἀρχηγέτιδα καὶ Μητέρα πάντων τῶν Ὁρθοδόξων Λαῶν».

Ἀπαντῶν εἰς τὴν μεστὴν ὑψηλῶν νοημάτων προσφώνησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Πιπινέλη, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε,

Εἰς τὰς πολλαπλᾶς καὶ ἐξόχως συγκινητικὰς ἐκδηλώσεις βαθείας ἀφοσιώσεως καὶ εὐλαβείας πρὸς τὴν

Μητέρα 'Εκκλησίαν τοῦ εὐσεβοῦς 'Ελληνικοῦ Λαοῦ καὶ τῆς εὐσεβόφρονος 'Ελληνικῆς Πολιτείας, ἐπὶ τῇ ἐνταῦθα πνευματικῇ ἡμῶν ἐπισκέψει, ἔρχεται νὰ προστεθῇ σήμερον καὶ ἡ τῆς παρουσίας εὐλογημένης συνεστίασεως, ἣν ἡμῖν καὶ τοῖς σεβασμίοις συνοδοῖς ἡμῶν ἠτοιμάσεν ἡ ἀκρως εὐγενῆς καὶ φιλόξενος διάθεσις τῆς ὑπὸ τὴν ἔμφρονα ἡγεσίαν τῆς 'Υμετέρας ἀγαπητῆς καὶ λίαν περισπουδάστου ἡμῖν 'Εξοχότητος 'Εντίμου Βασιλικῆς Κυβερνήσεως.

'Εν τῷ προσώπῳ τῆς 'Υμετέρας 'Εξοχότητος καὶ δι' Αὐτῆς δλοκαρδίως εὐχαριστοῦμεν διὰ πάσας τὰς πρὸς τὴν Μετρίότητα ἡμῶν ἐκδηλώσεις ταύτας τῆς τε Θεοφρουρήτου Πολιτείας καὶ τοῦ ἐνταῦθα προσφιλοῦς τῇ 'Εκκλησίᾳ πληρώματος, ἰδιαζόντως δὲ διὰ τοὺς ἀγαθοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἡ 'Υμετέρα 'Εξοχότης εὐηρεστήθη νὰ ἀπευθῆν ἡμῖν, εἰς διατρένωσιν τῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἱεράς κοιτίδος, τῆς ἀγιωτάτης πίστεως καὶ τῶν τιμιωτάτων παραδόσεων, δεσμῶν τοῦ χριστοφόρου 'Ελληνικοῦ 'Εθνους πρὸς τὴν Μητέρα 'Εκκλησίαν.

'Οπως, χαρακτηριστικὸν δεσπόζον τοῦ 'Ορθόδοξου 'Ελληνικοῦ λαοῦ, διῆκον δι' ὅλης τῆς μακροαίωνος αὐτοῦ ἱστορίας, ὑπῆρξε καὶ εἶναι ἡ εὐσέβεια, ἡ ἀκραιφνῆς προσήλωσις πρὸς τὴν ἀμώμητον ἡμῶν πίστιν καὶ πρὸς τὰς ὑψηλὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς ἐκεῖνας ἀξίας, τὰς ὁποίας πρὸ μὲν τοῦ ἀπὸ τοῦ 'Αρείου Πάγου τοῦ κλεινοῦ τούτου ἄστεως κηρύγματος τοῦ 'Αγίου 'Αποστόλου Παύλου, δυνάμει τοῦ σπερματικοῦ λόγου, συνέλαβεν οὗτος δι' ἐξόχων καὶ ὑψιπετῶν πνευμάτων, διδασκάλων τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀναδειχθέντων, μετὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ἐπιστροφήν αὐτοῦ, τὴν γνῶσιν καὶ τὴν σοφίαν δοχεῖα τῆς Θείας χάριτος καταστήσας, ὠλοκλήρωσεν εἰς πλήρη καὶ ὀρθὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἐνατένισιν καὶ εἰς οὐσίαν βίου, οὐ μόνον δι' ἑαυτὸν, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλους λαοὺς, ἔραστὰς τοῦ φωτός καὶ τῆς ἀληθείας.

Τοῦ ἐξόχου τούτου χαρακτηριστικοῦ μαρτυρίου, οὐ μόνον πιστὴν ἀλλὰ καὶ διὰ νέων πνευματικῶν καταβολῶν καὶ βιωμάτων ἐμπλουτισμένην καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν καιρῶν παρέχει καὶ ἡ παρούσα γενεά, καταξιόσα μὲν καὶ δικαιοῦσα τὸ παρελθόν, συμβαλλομένη δὲ εἰς οἰκοδομὴν τοῦ μέλλοντος.

'Η Μητὴρ 'Εκκλησία, ἀείποτε σκοποῦσα τὴν οἰκοδομὴν τῶν τέκνων αὐτῆς «εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ», εἰς ἐπικράτησιν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, βασιλείας ἀγαθότητος καὶ δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, μετὰ πολλῆς, ὡς εἰκόσ, καὶ δικαίας ἐν Κυρίῳ κωνχίσεως ποιεῖται τὴν εὐτυχῆ διαπίστωσιν τῆς τοιαύτης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη ἀφοσιώσεως καὶ ἐμμονῆς, καὶ τῆς ἐν τῇ βιώσει αὐτῶν προκοπῆς αὐτοῦ, ἐν μέσῳ κόσμον εἴπερ ποτὲ σήμερον χρῆζοντος ὀρθοῦ καὶ σταθεροῦ πνευματικοῦ προσανατολισμοῦ, πρὸς διακράτησιν τῆς ἰσορροπίας αὐτοῦ καὶ ἀσφαλῆ ἔξοδον ἐκ τῶν κυκλοῦντων αὐτὸν πρωτοφανῶν εἰς λάμπριν καὶ ἔλξιν πειρασμῶν.

Τὴν τράπεζαν ταύτην, ἣν παρέθηκεν ἡμῖν ἡ εὐσεβῆς 'Ελληνικὴ Πολιτεία, φορεὺς καὶ διερχομένης τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ βιώματος τούτου τοῦ ἑλληνικοῦ

λαοῦ, δεχόμεθα ὡς τι πλέον ἐκδηλώσεως ἀβροφροσύνης καὶ τιμῆς. 'Εκτιμῶμεν ταύτην ὡς συμβολισμόν καὶ ἐπιτομὴν τῆς πλουσίας πνευματικῆς τραπέζης, ἣν ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως ἡμῶν συνεχῶς παραθέτει ἡμῖν ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ εἰς τὴν τροφήν τὴν μὴ ἀπολλυμένην, ἀλλὰ μένουσαν, πίστις τῶν οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνον ζώντων τέκνων τῆς 'Εκκλησίας, εἰς ἀγαλλίασιν καὶ ἀναψυχὴν τῆς ὑπὸ παντοίας συνθήκας ἐκθρεψάσης αὐτὰ Μητρός 'Εκκλησίας.

Δι' ὃ καὶ ἐμπλεοὶ βαθείας ἱκανοποιήσεως θὰ κομίσωμεν καὶ θὰ καταθέσωμεν τὸν ἀπὸ τῶν καρδιῶν 'Υμῶν ἀδαπάνητον θησαυρὸν ἐν τῷ 'Ιερῷ τῆς 'Ορθοδοξίας Κέντρῳ.

Εὐχαριστοῦντες καὶ αὐθις θερμῶς τῇ 'Υμετέρῳ 'Εξοχότητι καὶ τῇ 'Εντίμῳ Κυβερνήσει ἐπὶ πᾶσιν, ἐπικαλούμεθα ἐφ' 'Υμᾶς καὶ τὴν Χώραν σύμπασαν τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, εὐχόμενοι δλοθύμως γαληνιαίαν καὶ εἰρηρικὴν καὶ ἀνοδικὴν καὶ τὴν περαιτέρω ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς ὁδοῦ πορείαν αὐτῆς.

Μετὰ τῆς εὐχῆς δὲ ταύτης ὑποῦμεν τὸ κόπελλον καὶ προσιπόμεν εἰς ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν τῶν Αὐτῶν Μεγαλειοτήτων τοῦ Βασιλέως Παύλου καὶ τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης, τῆς 'Υμετέρας 'Εξοχότητος καὶ τῶν πολυτίμων συνεργατῶν Αὐτῆς, καὶ εἰς τὴν κατὰ πάντα εὐημερίαν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ προσφιλεστάτου ἡμῖν 'Ελληνικοῦ Λαοῦ».

Εἰς τὴν Ἰ. Μονὴν Πεντέλης

Τὴν 9 μ.μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμηνικὸς Πατριάρχης μετέβη εἰς τὴν 'Ι. Μονὴν Πεντέλης, ὅπου ἐψάλλη Δοξολογία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Πανος. 'Αρχιμ. Γεώργιος Προκόπης προσεφώνησε τὸν Πατριάρχην ὡς ἑξῆς:

«Παναγιώτατε Δέσποτα,

'Υπάρχον σιγμαὶ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ γλώσσα αὐτοῦ, τὸ ὄργανον τῆς ἐξωτερικεύσεως τῶν σκέψεων καὶ συναισθημάτων του, ἀδυνατεῖ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς ψυχῆς του καὶ προπόντως νὰ γίνῃ ὁ διερχομένης τῶν ποικίλων συναισθημάτων ὑπὸ τῶν ὁποίων διακατέχεται.

Μία τοιαύτη στιγμή εἶναι καὶ ἡ παρούσα, καθ' ἣν ἔλαχε εἰς ἐμέ, τὸν προεστώτα τῆς 'Ιεράς ταύτης Μονῆς, ἡ ὑψίστη τιμὴ νὰ χαιρετίσω τὴν ἀφίξιν καὶ παρουσίαν τῆς 'Υμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ νὰ ἐκδηλώσω τὰ συναισθήματα τῆς νύκτης ἀγάπης, τοῦ ἀπεριορίστου σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τόσοσ ἐμοῦ, ὅσον καὶ τῶν Πατέρων τῆς 'Ιεράς ταύτης Μονῆς, συναισθήματα τὰ ὁποία κυριαρχοῦν εἰς τὴν ψυχὴν μας καὶ εἶναι ἀπότοκα τῆς μεγάλης τιμῆς, μεθ' ἣς περιεβάλατε σήμερον τὸ 'Ιερόν ἡμῶν Κοινόβιον.

Καὶ ὄντως δεσμεύεται ἡ γλώσσά μου καὶ μόνον ἐκ τῆς ἀκτινοβολίας τῆς 'Υμετέρας μορφῆς, τοῦ Ποιμένου τοῦ γινώσκοντος νὰ ὀδηγῇ τὸ λογικόν του ποιμνιον εἰς νομὰς σωτηρίους, τῆς Κεφαλῆς τῆς γινωσκούσης νὰ ἱκανοποιῇ τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ Αὐτῆς, ὃς ἐστὶ σῶμα Χριστοῦ, τοῦ ἀρχηγέτου τοῦ γινώσκοντος νὰ ποιῆται χρῆσιν καλὴν τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, τοῦ

πρωθιεράρχου τοῦ γνώσκοντος νὰ ἰκανοποιῇ τὰς ἀνάγκας τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ ποιμνίου του, τοῦ Πατριάρχου τοῦ γνώσκοντος νὰ διοικῇ σοφῶς τὸν θρόνον τὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικόν, τὸν θρόνον τῶν Χρυσοστόμων καὶ τοσοῦτων ἄλλων θεηγόρων Πατέρων.

Ἄλλ' ἐὰν ἡ γλῶσσά μου δεσμεύεται, ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Πεντέλης ἀνοίγει σήμερον τὴν 400ετῆ ἱστορίαν αὐτῆς καὶ ἐγγράφει εἰς τὰς δέλτους αὐτῆς μὲ ἀνεξίτηλα γράμματα τὸ γεγονός τῆς Ὑμετέρας ἐπισκέψεως καὶ παρουσίας ὡς γεγονὸς ἱστορικῆς δι' αὐτὴν σημασίας καὶ διαβιβαιοῦ τὴν Ὑμετέραν Σεπτὴν κορυφὴν ὅτι ἡ ἀνάμνησις αὐτοῦ θὰ δίδῃ εἰς τὰς χορδὰς τῶν καρδιῶν

τῶν ἀδελφῶν καὶ Πατέρων αὐτῆς τοὺς ὠραιότερους παλμούς.

Παναγιώτατε,

Ὡς ἄλλος θεόπτης Μωϋσῆς κατήλθατε ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγιονόμου, ὅπου ἐλαμπύνατε διὰ τῆς παρουσίας Σας τὸν ἑορτασμὸν τῆς 1000ετηρίδος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως ἐν αὐτῷ τῆς πρώτης μοναστικῆς πολιτείας, κομίζοντες οὐχὶ τὰς λιθίνας πλάκας τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ τόπου αὐτοῦ τῆς ἀσκήσεως, ὡς καὶ τὸ ἄρωμα τῶν εὐαγγελικῶν ἀρετῶν τῶν ἐν ἀσκήσει διαλαμπάντων ὁσίων πατέρων καὶ τῶν καὶ νῦν ἀσκουμένων ἐν Χριστῷ ἀδελ-

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας πρὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Βενεδίκτου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου.

φῶν, τῶν σκαπανέων τούτων τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐψώσατε, λοιπόν, ὡς ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα, τὰς πατρικὰς Ὑμῶν χεῖρας εἰς εὐλογία καὶ εὐλογήσατε τὴν ἀμπελον ταύτην, τὴν ὁποῖαν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου καὶ ἦτις ἔδωκε χυμούς πνευματικούς γλυκεῖς εἰς τὰ κλήματα, τὰ ὁποῖα ἐφρυτεύθησαν καὶ ηὐξήθησαν ἐντὸς αὐτῆς καὶ ἅτινα μετέβαλον τοὺς χυμούς εἰς καρπὸς ἀγλαούς, τῶν ὁποίων ἐγεύθη καὶ γεύεται ἡ ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ κοινωμία.

Ἡμεῖς δέ, τὰ πιστὰ πνευματικὰ Σου τέκνα, τελνομεν χεῖρας ἰκέτιδας πρὸς τὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενον χρόνους καὶ καιροὺς Κύριόν μας καὶ ἀπὸ βάθους καρδίας ἱκετεύομεν Αὐτόν, ἵνα μηκύνῃ τὰ ἔτη τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν Θεοφιλῶν Αὐτῆς βουλῶν, αἵτινες κίνητρον καὶ εὐγενὲς ἐλατήριον ἔχουσι τὴν δόξαν τοῦ ἐν Τριᾷδι προσκυνουμένου Θεοῦ ἡμῶν, τὴν αἰγλην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὸν ἔπαινον τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ καὶ Ἀποστολικοῦ Θρόνου, τὸν ὁποῖον Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ὀνομάζει «Θεῖα νεύσει κέντρον συνέχον καὶ ζωογονοῦν τὴν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ὀρθοδοξίαν», ἀλλὰ καὶ συμπάσης τῆς ἐπὶ γῆς στρατευομένης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας».

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ἀπήντησε καταλλήλως.

Ἐπηκολούθησε γεῦμα παρετεθὲν πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τοῦτο παρεκάθησαν, πλὴν τοῦ Παναγιωτάτου καὶ τῶν μελῶν τῆς ἀκολουθίας του, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Βενέδικτος, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Ἰουστινιανός, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Π. Πιπινέλης, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σωματίων Ἀσφαλείας καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Οὕτω ἔληξεν ἡ τριήμερος ἐπίσημος ἐπίσκεψις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρα εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἕμως παρέμεινεν ἀνεπισήμως ἐπὶ πενθήμερον ὡς φιλοξενούμενος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Τὴν 3ην Ἰουλίου καὶ περὶ ὥραν 9ην π.μ. ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνήλθεν εἰς ἑκτακτον πανηγυρικὴν συνεδρίαν, πρὸς τιμὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρα καὶ τῆς συνοδείας του.

Τὸν Πατριάρχην προσεφώνησεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ὑπεγράμμισε τὸν σεβασμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν τέκνων τῆς θυγατρὸς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ἀπήντησε μὲ καταφανῆ συγκίνησιν, ἐξάρας τὴν ση-

μασίαν τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς συνεδρίας καὶ τονίσας ἐν συνεχείᾳ ὅτι σκοπὸς τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν εἶναι μόνον ἢ κατὰ τόπους ἐκδήλωσις τῆς λατρείας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνότης καὶ ἡ στενὴ συνεργασία μετὰ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς οἰκουμενικὴν ἐξάπλωσίν της.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν, ἡ ὁποῖα διήρκεσεν ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, ἀνεπτύχθησαν αἱ ἐπιδιώξεις τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ὑπεγραμμίσθη ἡ χρησιμότης τοῦ οἰκουμενικοῦ διαλόγου ὡς μέσου προσεγγίσεως τῶν Ἐκκλησιῶν. Ὁμοίως ἐξήρθη ὁ σπουδαῖος ρόλος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀναπτύξεως στενῶν σχέσεων μετὰ τῶν ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνεδρίας ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μετέβη εἰς τὸ μέγαρον Μαξίμου, ὅπου συνητήθη μὲ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Πιπινέλην καὶ συνωμίλησε διὰ μακρῶν. Ἀκολούθως μετέβη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπου ὑπεδέχθη τὸν Πατριάρχην ὀλόκληρος ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ τοῦ Πρυτάνεως κ. Χωραφᾶ, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐπεσκέφθη τὴν Θεολογικὴν Σχολήν. Ὁ κοσμητὼρ τῆς Σχολῆς κ. Δημ. Μωραΐτης ἐχαιρέτησε τὸν Πατριάρχην, ὁ ὁποῖος ἀπαντῶν ἀνέπτυξε τὸ θέμα τῶν σχέσεων θεολογικῆς ἐπιστήμης καὶ Ἐκκλησίας. «Ἡ Θεολογία καὶ ἡ Ἐκκλησία, εἶπεν ὁ Παναγιώτατος, δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν ἢ μία ἄνευ τῆς ἄλλης. Διὰ τοῦτο χρειάζεται ἀπόλυτος συμπορεία καὶ συνεργασία».

Τὴν μεσημβρίαν ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ παρέθεσε πρόγευμα εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολήν, εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησαν ὁ Πατριάρχης καὶ ἡ ἀκολουθία του, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου ἀντηλλάγησαν σκέψεις περὶ τῆς θέσεως τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἐναντι τῆς Β' Συνόδου τοῦ Βατικανοῦ.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Τὴν 6 μ.μ. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατῆλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅπου τοῦ ἐπεφυλάχθη συγκινητικὴ ὑποδοχὴ ὑπὸ τοῦ πειραιικοῦ ἱερατείου καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἐνῶ πλήθη κόσμου εἶχον κατακλύσει τὸν χώρον τῆς ὑποδοχῆς. Ὁ Πατριάρχης κατηρθύνθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ προέστη τῆς πανηγυρικῆς δοξολογίας, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ Τοποτηρητῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς Μητροπολίτης Ὑδρας κ. Προκόπιος ἐξῆρε τὸ γεγονός τῆς παρουσίας τοῦ Πατριάρχου «εἰς τὴν ὄρφανὴν Μητρόπολιν Πειραιῶς». Ἀκολούθως ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Προκοπίου, ἀποκαλέσας τοῦτον «Πρυτάνιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἐν συνεχείᾳ ὑπεγράμμισε ὅτι ὁ Πειραιεὺς ἦτο τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν ἔδαφος ποῦ ἐπάτησεν ὅταν τὸ 1903 μετέβαινεν μὲ πλοῖον ἑλληνικὸν ἀπὸ τὴν ὑπόδουλον ἀκόμη ἰδιαιτέραν του πατρίδα Ἡπειρον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ὅτι ἐνθυμεῖται μὲ συγκίνησιν τὸν

χρόνον τῆς διακονίας του εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος. Μετὰ ταῦτα ὁ ἱερατικὸς προϊστάμενος τοῦ ναοῦ Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Γαλούρης προσέφερεν εἰς τὸν Πατριάρχην, ἐκ μέρους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Π. Ντεντιδάκης ἐδεξιώθη τὸν Πατριάρχην εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Ὁ κ. Δήμαρχος, προσφωνῶν τὸν Πατριάρχην, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Παναγιώτατε,

Μὲ ὄλως ἰδιαιτέραν συγκίνησιν καὶ δικαιολογημένην ὑπερηφάνειαν ἢ πόλις τοῦ Πειραιῶς ἀπευθύνει, δι' ἐμοῦ, πρὸς Ὑμᾶς θεομὸν καὶ εὐλαβῆ νῦϊκὸν χαιρετισμὸν, ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀφίξει τῆς Ὑμετέρας Θεοφρονήτου Κορυφῆς εἰς τὴν δευτέραν πόλιν τῆς Ἑλλάδος.

Σύσσωμος ὁ εὐσεβὴς λαὸς τοῦ Πειραιῶς, μέγα καὶ ἐκλεκτὸν τμήμα τοῦ Ὁρθοδόξου Πληρώματος, προσέρχεται κατὰ τὴν ἱερὰν καὶ ἱστορικὴν ταύτην στιγμήν, διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὰ διακατέχοντα αὐτὸν αἰσθήματα νῦϊκῆς στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν περισπούδαστον καὶ σεβασμίαν Κορυφὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εἰς τὸ σεπτὸν πρόσωπόν Σας, Παναγιώτατε Δέσποτα, χαιρετίζομεν οὐ μόνον τὸν ἐκλεκτὸν καὶ σοφὸν Ἱεράρχην, εἰς τοῦ Ὁποῖον τὰ ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας ἀνάξῃ ἢ δισχλιετῆς παράδοσις Ἁγίων Ἱεραρχῶν καὶ Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐπὶ πλέον καὶ σπουδαιότερον, τὸν ἔμπειρον καὶ νουνεχῆ οἰακοστρόφον τῆς συγχρόνου Ὁρθοδοξίας, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, τὸν Ὁποῖον ἀκριβῶς εἶχεν ἀνάγκην, κατὰ τὰς κρίσεις δι' ὄλον τὸν κόσμον ἡμέρας μας, ἢ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικῆ Ἐκκλησία.

Ὡς πιστὰ ὄθεν τέκνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δικαίως κανχόμεθα ὅτι «τοιούτος ἡμῶν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς».

Καὶ ὡς πολῖται τῆς μεγάλης καὶ εὐλαβοῦς πόλεως τοῦ Πειραιῶς, δεόμεθα τοῦ Ὁδρανίου Δομητοροῦ τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως σκέπῃ καὶ διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν σεπτὴν Παναγιώτητα ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐνιαυτῶν, ἵνα ἀγάγῃ εἰς αἴσιον πέρας τὸ μέγα ἔργον τῆς διακυβερνήσεως τῆς Ὁρθοδοξίας γενικώτερον δὲ καὶ τὸν Ὑψιστον σκοπὸν τῆς παγκριστιανικῆς ἐνότητος, τὸν ὁποῖον μὲ τόσον ζῆλον δραματίζεσθε.

Ἐξ ὀνόματος τοῦ εὐσεβοῦς Πειραιϊκοῦ λαοῦ Σᾶς εὐχομαι ὀλοφύχως, Παναγιώτατε Δέσποτα, τὸ «ὡς εὖ παρέστητε».

Διὰ πάντας δὲ τοὺς συμπολίτας μου καὶ δι' ἐμὰν τὸν ἱκετεύω πλουσίας τὰς πατρικὰς καὶ θεοπειθεῖς Πατριαρχικὰς εὐλογίας Σας, ὡς ἐγγύγον θείας ἐνισχύσεως καὶ στηριγμοῦ διὰ τὴν πρόδοον καὶ εὐημερίαν τῆς πόλεως ἡμῶν».

Ἀπαντῶν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀνεμνήσθη καὶ πάλιν τῶν ἡμερῶν κατὰ τὰς ὁποίας εὕρισκετο εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἠχαρίστησε τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟΝ

Τὴν 4ην Ἰουλίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῶν κ.κ. Κ. Ροδοπούλου, Π. Κανελλοπούλου, Σπ. Μαρκεζίνη, Στ. Στεφανοπούλου καὶ κ. Γεωργακοπούλου. Ἀκολούθως μετέβη εἰς τὴν Κόρινθον, ὅπου ἀφίκετο τὴν 5ην μ.μ., γενόμενος δεκτὸς μὲ συγκινητικὰς ἐκδηλώσεις ἀπὸ πλήθους πιστῶν. Ἄμα τῇ ἀφίξει του, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ἡ ἀκολουθία του κατηρθύνθησαν εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅπου ἐψάλη δοξολογία καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ μητροπολίτης Κορινθίας κ. Προκόπιος προσεφώνησε τὸν Παναγιώτατον. Ἀργότερον ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐπεσκέφθη τὴν ἀρχαίαν Κόρινθον, ὅπου ἐδίδαξεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα παρατεθὲν πρὸς τιμὴν του εἰς τὸ τουριστικὸν περίπτερον.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του ὁ Πατριάρχης ἐστάθμευσε καθ' ὁδόν, ἠλόγησε δὲ καὶ ἠσπάσθη συγκεντρωθέντας ποιμενόπαιδας.

Ὁ Πατριάρχης κατὰ τὴν διέλευσίν του ἐκ Μεγάρων προσεκύνησε τὸν τόπον τῆς γεννήσεως τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Βυζαντίου Βύζαντος, μετέβη δὲ καὶ εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ

Τὴν 5ην Ἰουλίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς ἀκολουθίας του, ἀνῆλθε τὴν πρωΐαν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη διάφορα μουσεῖα τῆς πόλεως.

Ἀργότερον, ὁ Πατριάρχης ἐπεσκέφθη τὴν Σχολὴν Νοσοκόμων καὶ τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Ε.Ε. Σταυροῦ. Ἀπαντῶν εἰς προσφώνησιν τοῦ προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου, ὁ Παναγιώτατος ἐξέφρασε τὴν βαθυτάτην ἐκτίμησίν του πρὸς τὸ ἔργον τοῦ Ε.Σ., τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται πρὸς τὸ σύνολον τῆς ἀνθρωπότητος, καταργοῦν φυλετικὰς διακρίσεις, ἔθνικὰς καὶ πολιτικὰς τοποθετήσεις, ἠλόγησε δὲ τοὺς παρισταμένους καὶ ἰδιαιτέρως «τοὺς λευκοὺς ἀγγέλους ποῦ ἀπαλύνουν τοὺς πόνοους», ὡς ὠνόμασε τὰς ἀδελφάς.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης παρεκάθησεν εἰς πρόγευμα, παρατεθὲν πρὸς τιμὴν του ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐν τῷ ἐστιατορίῳ αὐτῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προγεύματος ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Κυπριανὸς προσεφώνησε τὸν Πατριάρχην ὡς ἑξῆς:

«Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἡ παρουσία Σας σήμερον εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ λιτὸν τοῦτο γεῦμα, ὅπερ αὐτὴ πρὸς τιμὴν Ὑμῶν παρέθεσε, πληροῖ ἀνεκφράστου καὶ ἀνυποκρίτου χαρᾶς καὶ ἀπάτου ἀγαλλιάσεως τὸ τε Διοικητικὸν Συμβούλιον ταύτης, τὸ προεδρευόμενον δεξιῶς ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ πολυσεβάστου καὶ γεραροῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλλα-

δικῆς Ἐκκλησίας κ. Χρυσοστόμου, τὰ Συνοδικὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐμὲ προσωπικῶς, τὸν μόνον πρὸ μηνὸς καὶ πλέον ἀναλαβόντα, Συνοδικῆ ἐντολῇ, τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν.

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία, ἰδρυθεῖσα τὸ 1927, ἀνεπτύχθη σὺν τῇ ἐξελέξει εἰς αὐτοτελῆ ὄργανισμὸν. Εἰς ταύτην ἡ Ἐκκλησία μας ἐστήριξε καὶ στηρίζει πολλὰς καὶ χρηστὰς ἐλπίδας. Σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ βοηθήσῃ ταύτην διὰ τῆς διαδόσεως τοῦ Θείου Κηρύγματος, διὰ τῆς καταρτίσεως θερμοπαγῶν στελεχῶν ἀξίων τῆς ἀποστολῆς των, καὶ διὰ τοῦ γραπτοῦ τοιούτου. Ἡ δημιουργία σώματος Ἐξομολόγων, ἀναποκρωμένων εἰς τὰ αἰτήματα τῶν σημερινῶν περιστάσεων. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς Κατηχητικῆς κινήσεως. Ἡ διαφώτισις τοῦ Χριστιανώμου πληρώματος, διὰ καταλλήλων καὶ προσιτῶν αὐτῶ ἐκδόσεων...

Μέχρι σήμερον δὲν ἔπαυσε αὐτὴ ἐκπληροῦσα τὴν ἀποστολήν τῆς, ἐν τῷ μέτρῳ πάντοτε τοῦ δυνατοῦ καὶ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς ἠθικῶν καὶ υλικῶν κεφαλαίων, συμβάλλουσα οὕτω, κατὰ τὸ δυνατόν, εἰς τὸ πνευματικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Προσφέρει ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Οἰκογένειαν ποικίλην πνευματικὴν τροφήν, διὰ τοῦ μηνιαίου εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ τῆς «Χαροῦμενο Σπίτι». Εἰς τὸν μικρόκοσμον τὰ «Χαροῦμενα Παιδιά». Εἰς τοὺς Κατηχητὰς βοηθήματα ἐνιαίας Κατηχητικῆς ὕλης, πρὸς διδασκαλίαν καὶ κατήχησιν τῶν παιδιῶν μας, τὰ ὠραῖα σήματα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Κυκλοφορεῖ καθ' ἑβδομάδα τὸ δελτίον τῆς «Φωνῆ Κυρίου» εἰς 350.000 ἀντίτυπα. Πολλὰς χιλιάδας τούτου διανέμει δωρεὰν εἰς τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν (Νοσοκομεῖα, ταξειδιώτας κ.λ.π.).

Ἡ μνημειώδης ἐκδοσις τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἔργον τῆς. Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία τῶν ὁποίων ἡ ἐκδοσις συνεχίζεται πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς ὅλης σειρᾶς, ἰδικῆ τῆς προσπάθεια εἶναι. Ὁ ἡμεροδείκτης, τὸ ἡμερολόγιον, αἱ ἑκατοντάδες τῶν ἐκδόσεών τῆς, ἐπιστημονικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ περικομένου, τὰ κατὰ χιλιάδας δωρεὰν διανεμόμενα φέγγυβόλαν καὶ βιβλιάρια, τὰ διαφωτίζοντα μικροὺς καὶ μεγάλους ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, εἶναι, ἐν συντόμῳ σκιαγραφία, ἡ προσφορὰ τῆς.

Βεβαίως ταῦτα δὲν σημαίνουν ὅτι δὲν ὑπάρχουν καὶ ἐλλείψεις πολλὰι. Ποῖον ὁμως ἀνθρώπινον ἔργον ὑπῆρξε ποτὲ τέλειον; Τὸ τέλειον ἐν τῷ τελείῳ συναντᾶται. Καὶ πρὸς τὴν κατεῦθυσιν αὐτὴν πρέπει νὰ δοθῇ ἡ δέουσα προσοχή, εἰς τρόπον ὥστε ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία νὰ προσεγγίσῃ τὸ τέλειον καὶ καταστῇ ἱκανὴ νὰ δοῇ ἐπωφελῶς καὶ σωτηριῶς παρὰ τῷ φιλοχρίστῳ ἡμῶν λαῷ.

Οἱ κατὰ περιόδους διατελέσαντες Γενικοὶ Διευθύνται Σεβ. Μητροπολίται: ὁ Χίου κυρὸς Παντελεήμων, ὁ πρώην Αἰθῆρων κ. Βασίλειος, οἱ ἐλλογιμώτατοι Καθηγηταὶ τῆς ἐνταῦθα Θεολογικῆς Σχολῆς κ.κ. Βασίλειος Βέλλας καὶ Ἀνδρέας Φωτράκης καὶ ἐπ' ἐσχάτων ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας κ. Παντε-

λεήμων, ἔθεσαν ζωηρὰν καὶ ἀνεξίτηλον τὴν σφραγίδα τῆς ἐνεῦθεν διελεύσεώς των. Παρὰ τὰ κατ' αὐτῆς ἐπ' ἐσχάτων λεχθέντα καὶ γραφέντα, αὐτὴ συνεχίζει τὴν ἀνοδικὴν τῆς πορείαν, διὰ νὰ προσφέρῃ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν τὰς ὑπηρεσίας τῆς.

Ἐδλογοῦμεν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, διότι μᾶς ἠξίωσε σήμερον νὰ ἔχωμεν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα καὶ εὐρωμεν οὕτω τὴν εὐχάριστον εὐκαιρίαν νὰ γίνωμεν ἰκέται τῶν Θεοπεθῶν Σας εὐχῶν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἐμοῦ τε καὶ τῶν πολυτίμων συνεργατῶν μου, Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, τῶν φιλοτίμως πάντοτε ἐργαζομένων, διὰ τὴν προαγωγήν τοῦ πολυσχιδοῦς ἔργου, ὅπερ ἐκουσίως πάντες ἐπωμίσθημεν. Αἱ πατρικαὶ Σας εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι ἀποτελοῦν ἐγγόνισιν, ἀλλὰ καὶ ἐπίσχυσιν, καθ' ὃ διάστημα θὰ ἔχω τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας μου νὰ προϊσταμαι τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου, νὰ προσθέτω εἰς τὸ ἐπιτελεσθὲν ἄχρι τοῦδε ἀξιόλογον ἔργον πᾶν τὸ δυνατόν.

Καὶ νῦν, Παναγιώτατε, ἐκτείνετε τὰς ἀγίας Σας χεῖρας καὶ εὐλογήσατε τοὺς ὀλίγους παρόντας φοιτητὰς μας, τοὺς εἰς τὰς ἐστίας των ἐπανακάμψαντας, ἐπὶ τῇ λήξει τῶν Πανεπιστημιακῶν μαθημάτων, τοὺς πτυχιούχους, καὶ τοὺς νέους τροφίμους τῆς Θερινῆς περιόδου, τοὺς καταρτιζομένους διὰ τὰς εἰσαγωγικὰς των ἐξετάσεις εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς καὶ εὐχηθήτε, ἵνα, ὅπου ἂν ἐκαστος ἐδύσκηται, μὲν ἐν συνεχείᾳ πιστὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του στρατιώτης, ἔτοιμος νὰ μάχηται ὑπὲρ αὐτῆς νικηφόρος.

Παναγιώτατε καὶ Θειότατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα, 5 Ἰουλίου, καθ' ἣν ἐορτάζει ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, τοῦ δόντος τὴν εὐλογημένην εὐκαιρίαν τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς χιλιετηρίδος τοῦ Ἀγίου Ὁρους καὶ εἰς ἡμᾶς τὴν χαρὰν τῆς ἐνταῦθα ἐπισκέψεώς Σας, θὰ εἶναι διὰ τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν ἱστορικὴ. Ἡ παρουσία Σας καὶ ἡ μεθ' Ὑμῶν τοιαύτη τῶν ἐκπροσώπων τῶν Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν: τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Βενεδίκτου, Ἀλεξανδρείας κ.κ. Χριστοφύρου, Ἀντιοχείας κ.κ. Θεοδοσίου καὶ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου θὰ μᾶς ἐμπνέῃ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν μετ' ἀνταπαρνήσεως ἐπίδοσιν μας εἰς τὴν μεγάλην ἀποστολήν, ἣν ἔχομεν νὰ ἐπιτελέσωμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς ἀπεσταλμένοι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Ἀπεκδεχόμενοι δὲ ἐν πολλῇ ταπεινώσει καρδίας καὶ ἐδγνωμόνως τὰς Πατριαρχικὰς Ὑμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἐπὶ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πνευματικὰ, δεόμεθα τοῦ Κυρίου ἐκ βαθέων, ἵνα χαρίζηται Ὑμῖν ἔτη ὡς πλείστα, καρποφόρα καὶ ὕγιενά, πρὸς δόξαν τοῦ Ἀγίου Ὄνόματος τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ καὶ τῆς Μιᾶς Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἣς ἐπαξίως προϊστασθε.

Ἀθηναγόρα τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχου, πολλὰ τὰ ἔτη!».

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπήντησε καταλλήλως.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΔΕΙΠΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ

Τὴν 5ην 'Ιουλίου ἐπεσεκέφθησαν τὸν Πατριάρχην ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Κ. κ. Παπανδρέου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Στραῦτος, ὁ διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος κ. Ζολώτας καθὼς καὶ ὁ εὐρισκόμενος εἰς Ἀθήνας ἀρχηγὸς τοῦ Ἑργατικοῦ Κόμματος τῆς Αὐστραλίας κ. Κώλγουελ, μετὰ τοῦ ὁποῦ ἐξήτασε τὰ θέματα τῆς ὁμογενείας. Ἐπίσης τὸν ἐπεσεκέφθη ὁ προϊστάμενος τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων («Ἡ Ζωή»), μετὰ στελεχῶν τῆς ὀργανώσεως.

Τὴν 8.30' μ.μ. εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν Μέγαρον παρετέθη ἀποχαιρετιστήριον δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρα. Εἰς τὸ δεῖπνον παρεκάθησαν ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Βενέδικτος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, οἱ Ἀρχιεροὶ Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας κ.κ. Βαρδουλάκης καὶ Ρακιντζῆς καὶ ἄλλοι.

Μεταξὺ τοῦ Πατριάρχου καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου ἀντηλλάγησαν προσφωνήσεις.

Τὴν 6 'Ιουλίου, προτελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐν Ἀθήναις παραμονῆς του, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ἐδέχτο καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν ἐπιτροπὰς ὀργανώσεων καὶ διάφορα πρόσωπα τοῦ πολιτικοῦ, ἐπιστημονικοῦ καὶ ἄλλου γνωρίμου του κόσμου. Τὴν πρωτὰν ἐπεσεκέφθη τὸν χῶρον, ὅπου ἔχει στηθῆ τὸ ἄγαλμα τοῦ προσωπιχοῦ του φίλου πρώην προέδρου τῶν Η.Π.Α. κ. Χάρρυ Τρούμαν, ἀκολούθως δὲ μετέβη εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐλληνικῆς χειροτεχνίας. Τὸ ἑσπέρας ὁ Πατριάρχης ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τελεσθέντα μέγαν Ἑσπερινόν, ὁ ὁποῖος διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης ὥρας.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὴν πρωτὰν τῆς Κυριακῆς, 7 'Ιουλίου, ἐτελέσθη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν πανηγυρικὴ ἀποχαιρετιστήριος λειτουργία ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρα, εἰς τὴν ὁποίαν συμπαρέστησαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος καὶ πολλοὶ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ὠμίλησεν, ἐκ μέρους τοῦ Πατριάρχου, ὁ Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Ἰάκωβος, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη ἀρχικῶς εἰς τὸ γεγονός τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν ρόλον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν δημιουργίαν σχέσεων καὶ ἐπαφῶν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν. Ὁ οἰκουμενικὸς ρόλος, ἐτόνισεν ὁ ὀμιλητὴς, καὶ ἡ ἱστορικότης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δημιουργεῖ τὸν σεβασμὸν ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων ἔναντι τοῦ Προκαθημένου Ἀθηναγόρα, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται ἀόκνως μὲ σκοπὸν τὴν ἐνότητά τῶν Ἐκκλησιῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας, ὁ Πατριάρχης καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀντήλλαξαν, διὰ θερμῶν προσφωνήσεων, χαιρετισμὸν καὶ ἀκολούθως ὁ

Πατριάρχης ἐμοίρασεν ἀντίδωρον εἰς ὅλον τὸ ἐκκλησιαστικὸν μαὶ μέχρι 1ης μ.μ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας προσῆλθεν τὴν πρωτὰν τῆς 8ης 'Ιουλίου μετὰ τῆς συνοδείας Του εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ ἀπεχαιρέτησε τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομον καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας. Ἀκολούθως ἀπεχαιρέτησεν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τὸν πρωθυπουργὸν κ. Πιπινέλην. Ὁ Πατριάρχης ἀνῆλθε καὶ εἰς τὸ Τατόιον, ὅπου ἐτέλεσε τρισάγιον εἰς τοὺς τάφους τῶν Βασιλέων Γεωργίου τοῦ Α' Ἀλεξάνδρου καὶ Γεωργίου τοῦ Β'.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ἐδέχθη εἰς τὸ Μέγαρον Μαξίμου τὰ μέλη τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου Ρόδου κ. Σπυρίδωνος Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ὁ Πατριάρχης συνεχάρη καὶ ἠυχαρίστησε τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἀρτίαν ὀργανώσιν τοῦ ἑορτασμοῦ καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τὴν ὁποίαν ἐσημείωσαν αἱ ἐκδηλώσεις, πρὸς μεγίστην προβολὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὁ Παναγιώτατος ἐπέδωκεν εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τὸν χρυσοῦν τιμητικὸν σταυρὸν μετ' ἀλύσεως ὡς εὐχαριστήριον διάκρισιν διὰ τὸ ἔργον των καὶ ἐξῆρε τὴν ἀγγλὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία μετὰ τὴν δυναμικὴν διοίκησίν της ἀκτινοβολεῖ εἰς τοὺς πιστοὺς Χριστιανοὺς. Ἐπίσης ἐκάλεσε τὴν Ἐπιτροπὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς σύσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν του.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ διὰ Δωδεκάνησον μετὰ τὸ πολεμικὸν πλοῖον «Πυρπολυτής». Τὸν Προκαθημένον τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπεχαιρέτησαν εἰς τὴν προβλήτα τοῦ Πειραιῶς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, οἱ Σεβασμ. Μητροπολίται Πατρῶν κ. Κωνσταντῖνος, Ζακύνθου κ. Ἀλέξιος, Κίτρους κ. Βαρνάβας, Παραμυθίας κ. Τίτος καὶ οἱ βοηθοὶ Ἐπίσκοποι, ἐκπρόσωποι τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Προεδρίας κ. Θ. Βαῖδης.

Ἐκ τοῦ «Πυρπολυτοῦ» ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ἀπήρθησε πρὸς τὸν λαὸν τὸ κάτωθι μήνυμα:

«Ἀναχωροῦμεν μετὰ τὴν καρδίαν πεπληρωμένην ἱερῶν συγκινήσεων. Ἡ πρὸς ἡμᾶς καὶ τοὺς σεβασμίους συνοδοὺς ἡμῶν, ἀπὸ μέρους τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῶν ἱστορικῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Κορίνθου καὶ Μεγάρων ἐπιδειχθεῖσα βαθεῖα ἀγάπη καὶ αἱ ἰδιαιτεροὶ τῶν ἀγαπητῶν ἡμῖν δημῶν φιλόφρονες ἐκδηλώσεις, μαρτυροῦσαι περὶ τῆς ἀφοσιώσεως καὶ προσηλώσεως πάντων πρὸς τὴν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἀπεθησανοῖσθησαν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν καὶ ἡ ἀνάμνησις αὐτῶν θά παραμείνη παρ' ἡμῖν πάντοτε ζωηρὰ καὶ ἀμείωτος. Ἐδχαριστοῦντες ὀλοφύχως διὰ τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματα καὶ τὰς εὐλαβεῖς θερμὰς πρὸς ἡμᾶς ἐκδηλώσεις, εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν πάντας πατριτικῶς».

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΘΕΟΣ*

«Ὁν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν» (Πρξ. 'Αποστ. Ιζ' 23).

Μετὰ μεγίστης εὐλαβείας ἰστάμεθα κατὰ τὴν ἱεράν ταύτην στιγμήν ἐπὶ τοῦ δεδοξασμένου καὶ ἀπερίττου βήματος τοῦ 'Αρείου Πάγου, οὗ ἔστησαν «οἱ πόδες τοῦ...εὐαγγελισμένου τὰ ἀγαθὰ»¹, ἐνδόξου 'Αποστόλου τῶν 'Εθνῶν Παύλου, ὅστις, «ὡς πτηνὸν τὴν οἰκουμένην πᾶσαν διέδραμε, καὶ ὡς ἀσώματος πόνων ὑπερέωρα καὶ κινδύνων»², ἵνα γνωρίσῃ πᾶσιν ἀνθρώποις «τὴν πολυποικίλον σοφίαν τοῦ Θεοῦ»³. «Γῆν καὶ Θάλατταν καὶ 'Ελλάδα καὶ βάρβαρον καὶ πᾶσαν ἀπαξιαπλῶς ὄσσην ἡλιος ἐφορᾷ γῆν, ὡσπερ τις ὑπόπτερος περιῆλθε, συρόμενος, τυπτόμενος, λιθαζόμενος καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκων»⁴.

Ὁ 'Απόστολος οὗτος, «ὁ εἰς τρίτον ἀρπαγείς οὐρανὸν καὶ εἰς παράδεισον ἀπενεχθείς, καὶ μυστηρίων κοινωνήσας ἀπορρήτων»⁵, ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος, τὴν μητρόπολιν τοῦ ἀρχαίου Ὀρθοκείματος, ἵνα μεταβάλλῃ τὰς ψυχὰς τῶν κατοίκων αὐτῆς εἰς «Θεοῦ γεώργιον, εἰς Θεοῦ οἰκοδομήν»⁶. Ἐρχεται εἰς τὰς 'Αθήνας, «τὰς χρυσᾶς...καὶ τῶν καλῶν προξένους»⁷, ὡς ταύτας ἀποκαλεῖ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὡς εἰσηγητῆς τῶν ὑψηλοτέρων περὶ Θεοῦ ἀντιλήψεων, ὡς ἐμπνευστῆς μεγάλων κοσμοθεωριῶν, ἐπιθυμῶν διὰ τοῦ κηρύγματός Του καὶ τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς Του, ὅπως συμβάλλῃ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἀτομικοῦ καὶ τοῦ καθόλου πνευματικοῦ βίου τῶν 'Αθηναίων εἰς ἀνώτερον πνευματικὸν ἐπίπεδον, παρέχων αὐτοῖς διὰ τῆς Θείας διδασκαλίας Του ὑψηλότερον νόημα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ὑπαρξίν, καθαρσιάζων τὰς ἀξίας τοῦ πολιτισμοῦ, περιβάλλων αὐτὰς διὰ τοῦ κύρους τῆς μεταφυσικῆς πίστεως καὶ στρέφων τὴν προσοχὴν αὐτῶν πρὸς τὴν οὐσιώδη ζωὴν, τὴν ζωὴν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐσωτερικότητος.

Ὁ θαυμασμὸς τὸν ὁποῖον προκαλεῖ εἰς τὸ ἄτομον καὶ εἰς τὸ σύνολον εἶναι καρπὸς καὶ ἀποτέλεσμα ὀδυνηροῦ ἐσωτερικοῦ ἀγῶνος, δι' οὗ ἐπέτυχεν ἡ ὑπερνικήση τὰς ἰσχυρὰς ροπὰς τῆς ὕλης, ἡ δαμάση τὴν φύσιν αὐτῆς καὶ ἡ φθάση τὸ ἀνθρω-

πίνως δυνατὸν τοῦ ἠθικοῦ κάλλους. Διὸ καὶ ὁ Χρυσορρήμων γράφει περὶ Αὐτοῦ τὰ ἐξῆς: «Ἡ καρδία τοῦ Παύλου εἶναι ὑψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν, τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος φαιδρότερα, τοῦ πυρὸς θερμότερα, τοῦ ἀδάμαντος στερροτέρα, τὴν καινὴν ζήσασα ζωὴν, ἡ ταύτην τὴν ἡμετέραν· ζῶ γὰρ οὐκέτι ἐγὼ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοί, φησὶν, ὁ Χριστός, ἄρα ἡ 'Εκείνου καρδία ἦν ἡ τοῦ Παύλου καρδία καὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου πλᾶξ καὶ βιβλίον τῆς Χάριτος»⁸.

Ἡ θέσις τοῦ Παύλου ἐν μέσῳ τῶσων σοφῶν 'Αθηναίων, περὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ρητορικὴν ἀσχολουμένων καθ' ἡμέραν, ἦτο δυσχερής, διότι τὸ κήρυγμά Του ἦτο ὅλως ἀντίθετον πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν πιστευόμενα. Ὁ τοῦ Κυρίου 'Απόστολος 'Απόστολος ἐπρόκειτο νὰ θέσῃ «τὴν ἀξίνην ἐπὶ τὴν ρίζαν τοῦ σεσηπότητος δένδρου»⁹, τῆς εἰδωλολατρείας, ἵνα ἐκριζώσῃ τὰ ὑπ' αὐτῶν πιστευόμενα. Ἐπρόκειτο, δηλαδή, νὰ ζητήσῃ τὴν διαγραφὴν ὅλων τῶν ὑπ' αὐτῶν λατρευομένων θεῶν καὶ θεαινῶν, ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ τὴν κατάλυσιν ὅλων τῶν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἰδρυθέντων Ναῶν. Ἡ διαφορὰ ἐπομένως ἦτις ὑφίστατο μεταξὺ ὁμιλητοῦ καὶ ἀκροατῶν ἦτο ριζικὴ. 'Αλλ' «ὁ πυρὸς κατατολμῶν, Παῦλος, τὸ ὄργανον τὸ Δεσποτικόν, τὸ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος...τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ...ὁ στερρός, ὁ ἀκλινής»¹⁰ δὲν ἐκάμφθη πρὸ τῶν ἐμποδίων αὐτῶν.

Ὁ μέγας τῆς ἀληθείας Κῆρυξ, ἔχων ὑπ' ὄψιν Του τοὺς δύο, οὕτως εἶπεῖν, ψυχικοὺς πόλους, πέριξ τῶν ὁποίων περιστρέφετο ἡ προχριστιανικὴ ἀνθρωπότης, τουτέστι τὸν πόνον, ἀφ' ἑνός, διὰ τὰ ἄπειρα θύματα τοῦ κακοῦ καὶ τὴν λύτρωσιν, ἀφ' ἑτέρου, ἐξ αὐτοῦ, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ἦτο ἡ ἐν 'Αθήναις πληθὺς τοσοῦτων «σεβασμάτων»¹¹, ἐν οἷς καὶ βωμὸς «ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, ἀγνώστῳ θεῷ»¹², λαμβάνων ἐξ αὐτοῦ ἀφορμὴν, ἔρχεται ν' ἀποκαλύψῃ εἰς τοὺς ἐν 'Αρείῳ Πάγῳ ἀκροατὰς Του τὸν «'Αγνωστον Θεῖον Λυτρωτὴν», τὸν Ὅποιον τοσοῦτον διακαῶς ἐπόθει ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ὡς Τὸν ποθεῖ καὶ πᾶσα ἀνθρωπίνη ψυχὴ.

Ὁ βωμὸς οὗτος, ὁ εἰς τὸν «'Αγνωστον Θεὸν» ἀφιερωμένος, ἀπετέλεσε τὸ σημεῖον ἐπαφῆς ἢ μᾶλλον τὴν γέφυραν τὴν μετάγουσαν ἀπὸ τοῦ ψεύδους τῆς εἰδωλολατρείας εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς ὁποίας «καταγγελεὺς»¹³ ἐγένετο ὁ ἐνδοξος 'Απόστολος Παῦλος. Ἴνα ἐννοήσωμεν δὲ καλύτερως τὴν μεγίστην σπουδαιότητα τῆς ἀπὸ τοῦ 'Αρείου Πάγου «περὶ 'Αγνωστοῦ Θεοῦ» δημηγορίας τοῦ Θεοῦ 'Αποστόλου, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἀποτελέ-

* Λόγος ἐκφωνηθεὶς τῇ 29ῃ 'Ιουνίου ἐ.ξ., κατὰ τὸν πανηγυρικὸν ἐπὶ τοῦ 'Αρείου Πάγου Ἐσπερινόν, σελτῇ ἐντολῇ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Χρυσοστόμου.

1. Ρωμαίους 10, 15 καὶ Ἡσαίου 52, 7.
2. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 2ος, Βιβλίον 2ον, Σελίς 579, ('Ἐκδοσις MONTFAUCON).
3. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 8ος, Βιβλίον 2ον, Σελίς 617 (B), ('Ἐκδοσις MONTFAUCON).
4. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 12ος, Βιβλίον 2ον, Σελίς 881 (B, C) καὶ 936 (E) ('Ἐκδοσις MONTFAUCON).
5. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 2ος, Βιβλίον 1ον, Σελίς 730 (B) ('Ἐκδοσις MONTFAUCON).
6. Α' Κορινθίους 3,9.
7. Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος 32ος, 85.

8. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 12ος, Β. 2ον, Σελίς 879 (B).

9. Ματθαίου 3,10 καὶ Λουκᾶ 3,9.

10. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 12ος, Βιβλίον 2ον, Σελίς 871 (B).

11. Πρξ. 'Αποστ. 17,23.

12. Πρξ. 'Αποστ. 17,23.

13. Πρξ. 'Αποστ. 17,18.

σματα αὐτῆς, κρίνομεν ἐπάναγκες, ὅπως δώσωμεν μίαν εἰκόνα τῆς τότε ἐν Ἀθήναις ἐπικρατοῦσης Ἐρησκευτικῆς καταστάσεως.

Οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἐποχῆς τοῦ κορυφαίου Ἀποστόλου, ἀνῆκον οὐσιαστικῶς εἰς δύο φιλοσοφικὰς κατεθύνσεις, ἦτοι, εἰς τοὺς Στωϊκοὺς καὶ τοὺς Ἐπικουρείους.

Οἱ μὲν Στωϊκοί, ὁμιλοῦντες περὶ Θεοῦ ἐννοοῦσι τὸ παγκόσμιον ἐκεῖνο Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον κυβερνᾷ τὰ πάντα. Ὁμιλοῦσι καὶ διὰ τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἐννοοῦσι μίαν πνευματικὴν ἀπρόσωπον ρευστὴν ὕλην, ἣτις διαλύεται μετὰ τοῦ σώματος καὶ ἀπόλλυται ἐντὸς τοῦ Σύμπαντος, τοῦ ὁποῖου τυγχάνει μέρος, ἀρνοῦνται ὅμως τὴν ἀθανάσιαν αὐτῆς. Ὁμιλοῦντες δὲ οὗτοι περὶ Θεῖας Προνοίας ἐννοοῦσι τὴν ἀκαμπτον εἰμαρμένην, δηλαδὴ τὴν μοῖραν, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν πηγὴν ὅλων τῶν ὄντων καὶ φαινομένων καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ τάξεως καὶ τελειότητος καὶ ὅτι αὕτη ἔχει σαφῶς προκαθορίσει τὰ πάντα¹⁴. «Ἄκουε τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς σου, ἔλεγον, ἴσως ὀπισθεν αὐτῆς ὑπάρχει ἀνωτέρα τις ὑπαρξίς»¹⁵. Ἡ γνῶσις τοῦ Θεοῦ ἦτο ἢ πλέον προσφιλέτης των ἔκφρασις, ἅμα δέ, καὶ ἢ κυριωτέρα τῆς ψυχῆς ἀνάγκη. Οἱ δὲ Ἐπικουρείοι δὲν ἐπίστευον εἰς τοὺς Θεοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπίστευε τὸ πλῆθος· χωρὶς δὲ νὰ ἀρνοῦνται, ὅτι ὑπάρχουσι πραγματικοὶ Θεοί, ἀμφέβαλλον ὅμως διὰ τὸ πρὸς τὰ δημιουργήματα ἐνδιαφέρον αὐτῶν.

Ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος λέγει περὶ αὐτῶν τὰ ἐξῆς: «Οἱ μὲν γὰρ Ἐπικουρείοι, αὐτόματά φασιν εἶναι τὰ πάντα καὶ ἀπὸ ἀτόμων συνεστάναι· οἱ δὲ Στωϊκοί, σῶμα καὶ ἐκπύρωσιν, ὁ δὲ Ἀπόστολος Παῦλος, ἔργον Θεοῦ λέγει τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ»¹⁶. Σημειωτέον δέ, ὅτι ὁ Παῦλος εἶχε γνῶσιν τινα τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας διὰ τῆς μελέτης τῶν Ἑλληνιστικῶν Ἰουδαϊκῶν συγγραμμάτων.

Λίαν εὐστόχως χαρακτηρίζει τὴν πνευματικὴν κατάστασιν τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ Charles Dill: «Ὁ κόσμος τότε, λέγει, εὕρισκετο εἰς τὰς ὡδίννας μιᾶς θρησκευτικῆς ἐπαναστάσεως καὶ εἰς ἀγωνιώδη ἀναζήτησιν τοῦ Θεοῦ δι' οἴουδήποτε μέσου»¹⁷. Οἱ πολλοὶ θεοὶ τοῦ εἰδωλολατρικοῦ πανθέου, οἵτινες καὶ ἀπετέλουν τὴν δραματικωτέραν καὶ ἀφευδστεράν ἀπόδειξιν τῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἀναζητήσεως Ἐνὸς ὑπερτάτου Ὁντος, δὲν ἱκανοποιοῦν τὸν πόθον τῆς λυτρώσεως, ὅστις κατέκαιε τὰς καρδίας τῶν Ἀθηναίων, διὸ καὶ ἐναγωνίως ἀνεζήτουν Ἐνα Ὑπέρθεον. Οὗτος ἐπίστευον ὅτι ὑπάρχει, ἀλλ' ὅτι δὲν δύναται νὰ γνωσθῆ, διότι εἶναι ἄφθαστος ὡς ὑπερκείμενος πάσης νοήσεως καὶ γνώσεως.

14. Βασιλείου Ἰωαννίδου, «Ὁ Ἀπ. Παῦλος καὶ οἱ Στωϊκοὶ Φιλόσοφοι», σελίς 14.

15. J. HOLZNER, «Παῦλος», Μετάφρασις Ἀρχ. Ἰ. Κοτσώνη, σελίς 228.

16. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 11ος, Βιβλίον 1ον, Σελίς 320 (E).

17. CHARLES DILL, «ROMAN SOCIETY, FROM NERO TO M. AURELIUS» F. 82.1911.

Τὸν «Ἄγνωστον, Αὐτόν, Θεόν» ἔρχεται νὰ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς αὐτοὺς ὁ Θεῖος Παῦλος. Αὐτόν, τοὺς λέγει, τὸν Ὅποιον λατρεύετε χωρὶς νὰ τὸν γνωρίζετε, ἀκριβῶς Αὐτόν ἐγὼ ἀποκαλύπτω εἰς ὑμᾶς. «Ὅν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, Τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν». Εἰς τὰς λέξεις «Ὅν... Τοῦτον...»¹⁸ ἐκφράζεται ἡ ταυτότης τοῦ ἀγνοουμένου πρὸς τὸν γνωριζόμενον. Ἀλλὰ ποῖος εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Παύλου;

Ὁ Θεός, «ὑπὲρ οὗ ἀνηλίσκετο τηκόμενος ὁ Παῦλος, εἰς μόχθους, εἰς στερήσεις, εἰς διωγμούς καὶ ἀναριθμήτους πικρίας», εἶναι «ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῶν ὄντων». Εἶναι τὸ ἀπειροτέλειον ἐκεῖνο Πνεῦμα περὶ τοῦ Ὁποῖου ὠμίλησεν ὁ Κύριος εἰς τὴν Σαμαρείτιδα παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ. Εἶναι ὁ Δημιουργὸς καὶ ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, «ἡ πάντων ποιητικὴ τε καὶ συνεκτικὴ αἰτία», τὸ τοιοῦτον δὲ διδάσκει ἡ ὄρασις καὶ ὁ φυσικὸς νόμος· διδάσκει μὲν ἡ ὄρασις προσπίπτουσα εἰς τὰ ὄρατά, διδάσκει δὲ ὁ φυσικὸς νόμος συνάγων ἐκ τῶν ὄρατῶν τὸν αἴτιον αὐτῶν, κατὰ τὸ «πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος, ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός»¹⁹. Εἶναι ἀκόμη, ἢ ἀπόλυτος Σοφία ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσα ἡ τῶν ἀνθρώπων σοφία. Ὁ Θεὸς τοῦ Παύλου δὲν εἶναι μία ἀφηρημένη ἔννοια, ἀλλὰ μία συγκεκριμένη πραγματικότης, τὴν ὁποῖαν ἀντικρίζομεν πανταχοῦ καὶ εἰς τὰ ἐπουράνια καὶ εἰς τὰ ἐπίγεια καὶ εἰς τὰ καταχθόνια. Ζῶμεν πανταχοῦ τὴν παρουσίαν Του. «Ἐν Αὐτῷ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν»²⁰, διακηρύσσει τὸ «στόμα τοῦ Χριστοῦ», ὁ Παῦλος, ἵνα δηλώσῃ, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μὲν ὑπερβατικός, ἀλλ' ἅμα καὶ ἐνδοκοσμικός· δὲν κινεῖ δηλαδὴ ἔξωθεν μόνον τὸν κόσμον, ἀλλὰ δρᾷ ἐν αὐτῷ καὶ ἐκ τῶν ἔνδον καὶ πληροὶ αὐτόν διὰ τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ. Ἐξ Αὐτοῦ συνεπῶς πηγάζουσι τὰ πάντα καὶ ἀπὸ τοῦ φωτὸς Αὐτοῦ ἀκτινοβολοῦσιν ἐντὸς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς αἱ ἀξίαι τοῦ πνευματικοῦ βίου. Οὗτος δὲν κατοικεῖ εἰς «ναοὺς χειροποιήτους»²¹, ἀλλ' «ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ»²². Θεραπεύεται δέ, «οὐχ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων»²³, ἀλλ' «ὑπὸ διανοίας καθαρᾶς»²⁴. Διὰ τῆς φράσεως ταύτης ἐπιθυμεῖ νὰ καταδικάσῃ τὸν ἀνθρωπομορφισμόν καὶ τὴν εἰδωλολατρίαν. Αὐτὸς εἶναι «ὁ διδούς τοῖς πᾶσι ζωὴν, πνοὴν καὶ τὰ πάντα»²⁵. Δύο τεκμήρια τῆς θεότητος δεικνύει πρὸς τοὺς ἀκροατὰς Του ὁ Παῦλος, «τὸν αὐτόν τε μηδενὸς δεῖσθαι καὶ πᾶσι πάντα παρέχων»²⁶. Ἐνταῦθα τονίζει τὸ ἀενδεές τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν. Ἐν συνεχείᾳ χρησιμοποιεῖ τὸν στίχον τοῦ ποιητοῦ Ἀράτου,

18. Λ. Φιλιππίδου, «ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΣ», σελίς 17.

19. Ἐβραίους 3,4.

20. Πρξ. Ἀποστ. 17,28.

21. Πρξ. Ἀποστόλων 17,24.

22. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 11ος, Βιβλίον 1ον, Σελίς 321 (A).

23. Πρξ. Ἀποστ. 17,25.

24. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 11ος, Βιβλίον 1ον, Σελίς 321 (B).

25. Πρξ. Ἀποστ. 17,25.

26. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 11ος, Βιβλίον 1ον, Σελίς 321 (C).

«Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν»²⁷, ἵνα δηλώσῃ τὴν θείαν καταγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ σχέσιν αὐτοῦ, συγχρόνως δέ, ὅπως ἀνατρέψῃ τὰ φιλοσοφήματα τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τῶν Στωϊκῶν, καθ' ἃ τὸ θεῖον εἶναι ἀπρόσωπον καὶ ὅτι τυγχάνει ἀγνωστος ἢ ζῶσα καὶ δυναμικὴ σχέσις Θεοῦ καὶ κόσμου· ἐνῶ ὁ Θεὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι προσωπικός, εἶναι ἡ Αὐτοαγάπη, «πάντα ἐξ Αὐτοῦ προέρχονται καὶ εἰς Αὐτὸν τελευτῶσι»²⁸.

Ἡ σχέσις δὲ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ προσωπικὸν ὕψιστον Ὄν εἶναι σχέσις ἀνθρωπίνου Ἐγὼ πρὸς ἓν Θεῖον Σύ²⁹, ἣτις καθησυχάζει, ἐξάρει καὶ λυτρῶναι τὸ θυμικόν.

Ὁ προσωπικός Θεὸς περιεβλήθη μορφήν ἀνθρωπίνην, ἵνα ὑψώσῃ τὸν ἀνθρώπον εἰς προσωπικότητα, δηλαδή εἰς ἐλεύθερον ὄν ὑποτεταγμένον ἐξ ἰδίας θελήσεως εἰς τὰς αἰώνιους ἀξίας τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ἀγίου. Ἐκ παραλλήλου δὲ ὁ Παῦλος ἀνατρέπει καὶ τὸ θεμελιῶδες δόγμα τοῦ Πλατωνισμοῦ, καθ' ὃ «Θεὸς ἀνθρώπῳ οὐ μίγνυται».³⁰ Κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον ὁ βαθύτερος καὶ ἀπώτερος παράγων παντὸς γεγονότος καὶ πάσης καταστάσεως δὲν εἶναι οὔτε ἡ φύσις, οὔτε ὁ ἀνθρώπος, ἀλλ' ὁ Θεὸς καὶ ἀκριβέστερον ἡ ἀπολυτρωτικὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀποκορυφθεῖσα διὰ τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ «ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας»³¹.

Μετὰ θαυμαστῆς συνέσεως ὁ μέγας τῆς ἀληθείας Κήρυξ οἰκοδομεῖ ἐπὶ τῶν ἀδιασείστων θεμελίων τῆς ὑγιοῦς ἐθνικῆς φιλοσοφίας τὴν Ὁρθοκείαν τοῦ Ναζωραίου Ἰησοῦ. Δεικνύει εἰς αὐτοὺς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος πάντων τῶν πραγμάτων, «περὶ τῶν ὁποίων οἱ ἐν Ἀθήναις φιλόσοφοι συνηθίζουσι, νὰ συζητῶσι τόσον πολὺ καὶ μετὰ πολλῆς δεξιότητος ἀναιρεῖ τὰς δοξασίας τῶν τε Στωϊκῶν καὶ τῶν Ἐπικουρείων»³². Τὰς δὲ ἀπαραιτήτους ἀποδείξεις ἐν τῇ δημηγορίᾳ Του ταύτῃ ἀρύεται οὐχὶ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὡς θὰ ἔπραττε προκειμένου περὶ τῶν ἐν διασπορᾷ Ἰουδαίων, ἀλλ' ἐκ τῶν μᾶλλον γνωστῶν εἰς τὸ ἀκροατήριόν Του Ἑλλήνων, ποιητῶν καὶ φιλοσόφων.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, διὰ τῆς περὶ Θεοῦ διδασκαλίας Του, διεκήρυξε τὸ τέλος τῆς ψευδοῦς Ὁρθοκείας, ἐκρήμνισε τὰ εἰδῶλα καὶ πᾶν ὅ,τι συνεδέετο πρὸς ταῦτα, ἐλύτρωσε τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν εἰμαρμένην, διέλυσε «τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης», ἣτις πυκνῆ ἐπεκάθητο ἐπὶ τῆς διανοίας τῶν σοφῶν καὶ ἀνέπτυσεν εἰς τὴν εἰδωλο-

λατρείαν τὴν πίστιν εἰς τὸν ζῶντα καὶ ἀληθινὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἀνθρωποκεντρικὴν ζωὴν τὴν Χριστοκεντρικὴν τοιαύτην.

Ἡ θαυμασία ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου δημηγορία Του καὶ ὑπ' αὐτῶν ἔτι τῶν ἀντιφρονούντων θεωρεῖται ὡς ἐν ἀριστοουργηματικόν καὶ ἀθάνατον μνημεῖον τοῦ λόγου.

Αἱ Ἀθῆναι καὶ δὴ ὁ Ἄρειος Πάγος, ἐγένοντο ὁ τόπος τῆς κοσμοϊστορικῆς συναντήσεως Ἑλληνισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ, ἢ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὀμιλία τοῦ Παύλου, ἀποτελεῖ τὸ αἰώνιον, ἅμα δὲ καὶ τὸ εὐγλωττότατον μνημεῖον τῆς ἐπαφῆς ταύτης. Διὰ τοῦ ἐμπνευσμένου κηρύγματός Του ἐνεφύσησεν εἰς τὰς Ἀθῆνας καὶ εἰς ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα νέαν πνοὴν ζωῆς καὶ τῆς ἔδωκε τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀποστολὴν νὰ δώσῃ εἰς τὴν αἰχμάλωτον ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας ἀνθρωπίνην ψυχὴν τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας, τὸ πνεῦμα τῆς λυτρώσεως. Τῆς ἔδωκεν ἀκόμη τὴν δύναμιν νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς πνευματικῶς νεκροὺς τὴν ζωὴν τῆς ἀθανασίας καὶ τῆς αἰωνιότητος. Τῆς κατέστησε πραγματικότητα τὰ «ὄνειροπολήματα τὰ ὁποῖα εἶχον πλέξει οἱ κλασσικοὶ φιλόσοφοι «καὶ γενικῶς κατέστησε τὴν Ἑλλάδα διδάσκαλον τῆς οἰκουμένης, οἰκοδόμον τοῦ νέου ἀφθάρτου Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ», φῶς μέσα εἰς μίαν σκοτεινὴν ἀνθρωπότητα, «φῶς, πρὸς τὸ ὁποῖον μετ' εὐγνωμοσύνης θὰ στρέφονται πάντοτε τὰ ἄτομα, τὰ Ἔθνη καὶ οἱ Λαοί.

«Ὁν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, Τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν» (Πρξ. Ἀποστ. 17,23).

Ἴδου ὁ ἀληθὴς Θεός, τὸν Ὅποιον κατήγγειλεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Ἴδου καὶ τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα τῆς ὄντως θείας Δημηγορίας Του. Τὸν μοναδικὸν Τοῦτον Θεὸν καλούμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ γνωρίσωμεν, ἐὰν εἰσέτι δὲν Τὸν ἔχωμεν γνωρίσει· καὶ τοῦτο δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν διὰ τῆς καθαρότητος τῆς διανοίας, ὡς βεβαιοὶ ἡμᾶς καὶ ὁ Μέγας τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ, Ἀθανάσιος ὁ Ἀλεξανδρεῖας, εἰς τὸν «Κατὰ Ἑλλήνων Λόγον Αὐτοῦ», «ὁ ἀνθρώπος, λέγει, ἔχει λάβει διὰ τῆς Θεῆς Χάριτος τὴν δύναμιν, ὅπως διὰ τῆς καθαρότητος τῆς διανοίας ἀνέλθῃ ὑπεράνω τῶν αἰσθητῶν καὶ πάσης σωματικῆς φαντασίας καὶ μετάρσιος γενόμενος ἴδῃ τὸν Θεῖον Λόγον καὶ διὰ τούτου τὸν Πατέρα»³³. Ἡ ἀνθρωπότης, σήμερον, ἔπαυσε νὰ ζῆ οὐσιώδη ζωὴν, σύμμετρον πρὸς τὴν ἀνωτάτην αὐτῆς φύσιν. Τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπὸ Θεοῦ ἀπομάκρυνσιν αὐτῆς, ἣτις ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν. Διὸ καὶ ὁ θεῖος Ἀπόστολος καλεῖ ἡμᾶς σήμερον, ὅπως «ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ»³⁴. Ὁ δὲ δημιουργὸς τῆς θεωρίας τῶν Quanta, ὁ μέγας Max Plank, «ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸ παρόν, ὅπως ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Θεόν, τοῦ Ὁποῖου τὰ ἴχνη ἀνεῦρεν ὁ ἴδιος ὀπισθεν τοῦ μυ-

27. Ἀράτου, Φαινομ., στίχ. 5. Κλεάνθους, «ἐκ σοῦ γὰρ γένος ἐσμέν», ἰδὲ Στοβ. Ἐκλ. Α' 30. Πρξ. Ἀποστ. 17,29.

28. Ὀριγένους, «Περὶ Ἀρχῶν», 1,8,3.

29. Νικολάου Λούβαρι, «Συμπόσιον Ὁσίων», σελίς 48.

30. Πλάτωνος Συμπόσιον, 203, (Ὁ λόγος τῆς Διοτίμας πρὸς τὸν Σωκράτην).

31. Ἐκ τῆς Βύχης τῆς Ἀναφορᾶς, τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

32. BENGEL, ἰδὲ «Ἐπιπόνημα εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων», Π. Τρεμπέλα.

33. Μ. Ἀθανασίου, «Λόγος κατὰ Ἑλλήνων», 2,8,34. (Ἰδὲ καὶ Κ. Λογοθέτη, «Φιλοσοφία Πατέρων», σελίς 197).

34. Α' Θεσ/κεῖς 1,9.

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Κατά τὰς 10-15 'Ιουνίου ἐ.ξ. συνεκλήθη εἰς τὴν ἐν Arnoldshain τῆς Γερμανίας (παρὰ τὴν Frankfurt am Main) «Εὐαγγελικὴν Ἀκαδημίαν» ὑπὸ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν (Τμημα «ἐκκλησιαστικῆς βοήθειας καὶ προσφύγων») διεκκλησιαστικὴ διάσκεψις (Διαμαρτυρομένων καὶ Ὁρθοδόξων), σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἐκ μέρους τῶν συνεργαζομένων Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ ἐκπροσώπων διαφόρων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ κοινωνικῶν ὀργανώσεων ἐξέτασιν τῶν προβλημάτων τῆς ἐργατικῆς μεταναστεύσεως εἰς τὰς χώρας ἰδίως τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ δὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Αἱ στατιστικαὶ δεικνύουν ὅτι οἱ ἐκπατρισθέντες μόνον ἐξ Ἑλλάδος ἐργάται εἰς Γερμανίαν (Δυτικὴν) ὑπερβαίνουν ἴσως τὰς 100.000, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν Ἑλβετίαν, τὴν Γαλλίαν, τὸ Βέλγιον, τὴν Ὀλλανδίαν, τὴν Αὐστρίαν καὶ ἄλλας τινὰς χώρας τοῦ Βορρᾶ. Ἐργάται μετανάσται (μόνιμοι ἢ «ἐποχικοὶ») προέρχονται βεβαίως καὶ ἐξ ἄλλων χωρῶν περὶ τὴν Μεσόγειον (Ἰταλίας, Ἰσπανίας, Πορτογαλίας, Ἀλγερίου καὶ Τουρκίας). Τὸ πρόβλημα τῶν μεταναστῶν τούτων ἐργατῶν κατέστη ἰδιαιτέρως ὀξύ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ πλὴν τῶν

Κυβερνήσεων τῶν ἀνωτέρω χωρῶν, ἐξ ὧν προέρχονται, ἢ εἰς τὰς ὁποίας ἐγκαθίστανται οὗτοι, ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ ἐξ ἴσου τὰς ἐνδιαφερομένας Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ World Council of Churches (Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν), καθ' ὅσον πλὴν τῆς ἐθνικῆς, τῆς νομικῆς, τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς του πλευρᾶς τὸ πρόβλημα τοῦτο παρουσιάζει καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν, τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ἀνθρωπιστικὴν πλευρᾶν, ἢ ὁποία, ὡς εἶναι φανερόν, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον σημαντικὴ. Ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη προσλαμβανομένων ξένων ἐργατῶν καὶ ἐργατριῶν εἰς τὰς ὡς ἄνω χώρας τῆς Εὐρώπης ἐγέννησε διάφορα προβλήματα ἐπιειχέως φύσεως, ὡς εἶναι τὰ τῆς συμβάσεως ἐργασίας, πρώτης ἐγκαταστάσεως, ἐκπαιδεύσεως καὶ δὴ τεχνικῆς, ἐκμαθήσεως τῆς γλώσσης τοῦ τόπου, ὅπου ἀπασχολοῦνται οὗτοι, περιθάλψεως καὶ κοινωνικῆς προνοίας, ψυχαγωγίας κλπ., ἀλλὰ καὶ καθαρῶς ἐκκλησιαστικά, ὡς λ.χ. ἡ ἀντιμετώπισις καὶ θεραπεία τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργαζομένων, τὸ οἰκογενειακὸν πρόβλημα αὐτῶν καὶ δὴ τῶν ἐγγάμων ἐξ αὐτῶν, διάφορα ἠθικὰ καὶ κοινω-

στηρίου τοῦ Σύμπαντος»³⁵. Ὁ ἄνευ Θεοῦ ἄνθρωπος ὑποδουλώνεται εἰς τὴν φύσιν καὶ καταντᾷ ἀπλοῦν ἐξάρτημα αὐτῆς. Τουναντίον μετὰ τοῦ Θεοῦ γίνεται «ὁ ἄνθρωπος», διασώζει τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ὑπόστασιν, ἐλευθεροῦται ἀπὸ τὸ κατώτερον μέρος τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ ὑφούται εἰς ἠθικὴν προσωπικότητα. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἐπεδίωξε διὰ τοῦ ἐμπνευσμένου κηρύγματός Του, «περὶ ἀγνώστου Θεοῦ», νὰ ἐπιτύχη ὁ ὑπόπτερος τῆς οἰκουμένης Ἰησοῦς Χρῆστος. Τὴν ὑψηλὸν ταύτην διδασκαλίαν Αὐτοῦ καλούμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ ἐνστερνισθῶμεν, διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου θὰ ἐκδηλώσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν πρὸς Αὐτὸν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν, ὅστις εἶναι τὸ «καύχημα τῆς Ἑλλάδος, μᾶλλον δὲ τῆς οἰκουμένης ὁ στῦλος»³⁶.

«ὦ! Πόσον εὐτυχῆς εἶσαι, Πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ἀναφωνεῖ μετὰ θαυμασμοῦ, ὁ χρυσοῦς τὴν γλώτταν χρυσοῦς καὶ τὴν καρδίαν, Ἰ. Χρυσόστομος, ὅτι τοιούτου σε ἀνδρὸς πόδες ἐπάτησαν, οὐ τὴν καθαρὰν διαγωγὴν καὶ τὰ ἴχνη Ἀγγελοι ἐθαύμασαν»³⁷. Τοῦτον, λοιπόν, καὶ ἡμεῖς ἄς μιμηθῶμεν, Πατέρες καὶ

Ἀδελφοί, διότι καὶ Αὐτὸς ἦτο ἄνθρωπος ὁμοῖος πρὸς ἡμᾶς, «τῆς αὐτῆς φύσεως ἡμῖν μετέχων καὶ τὰ ἄλλα ἅπαντα ἔχων κοινὰ· ἀλλ' ἐπειδὴ πολλὴν τὴν περὶ Χριστὸν ἀγάπην ἐπεδείξατο, τοὺς οὐρανούς ὑπερέβη καὶ μετὰ τῶν Ἀγγέλων ἔστη»³⁸. Καὶ νῦν, ἄς κλίνωμεν εὐλαβῶς καὶ εὐγνωμόνως τὸ γόνυ πρὸ τῆς πανσέπτου Αὐτοῦ μνήμης καὶ τοῦ σωτηριώδους Αὐτοῦ ἔργου καὶ ἄς τοῦ εἴπωμεν: «Χαίροις, ἔνδοξε Παῦλε, τῆς Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, ἢ μέριμνα τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸ ἐγκαλλώπισμα τῆς οἰκουμένης, τῆς Ἑλλάδος ὁ Ἀπόστολος»³⁹, δέου καὶ ἰκέτευσεν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Χρυσοστόμου, τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, τοῦ Τιμίου Πρεσβυτερίου τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστωνύμου Αὐτῆς Λαοῦ, «ἵνα καὶ ἡμεῖς τῶν αὐτῶν ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν καὶ ἐντεῦθεν ἀπελθόντες Αὐτὸν ἰδεῖν καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης μετασχεῖν, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιοθῆναι»⁴⁰.

Ἀρχ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΧΡΥΣΟΦΑΚΗΣ
Γραμματεὺς Ἱερᾶς Συνόδου

35. Ν. Λούβαρι, «Συμπόσιον Ὁσίων», Τόμος Α', Σελὶς 151.

36. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 8ος, Βιβλίον 2ον, Σελὶς 779 (Α).

37. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 8ος, Βιβλίον 2ον, Σελὶς 780 (Α).

38. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 12ος, Βιβλίον 2ον, Σελὶς 942 (C).

39. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 8ος, Βιβλίον 2ον, Σελὶς 619 (C).

40. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Τόμος 12ος, Βιβλίον 2ον, Σελὶς 943 (D).

νικά προβλήματα λόγω του διαφόρου πολιτιστικού περιβάλλοντος και της μεγάλης συνήθως διαφορᾶς ἠθῶν και ἔθιμων τῆς φιλοξενούσης χώρας, τὸ πρόβλημα τῶν μικτῶν γάμων, τὸ τῆς χριστιανικῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων κλπ. Ὁ κίνδυνος ἐνδεχομένου προσηλυτισμοῦ θὰ ἔπρεπε ἐπίσης ν' ἀντιμετωπισθῆ, ἢ μᾶλλον ὁ κίνδυνος ἐνδεχομένων παρεξηγήσεων μεταξύ τῶν συνεργαζομένων Ἐκκλησιῶν, διότι θὰ ἠδύνατο ἢ παρεχομένη ὕλική και ἠθική βοήθεια νὰ ἐκληφθῆ ὑπὸ τινῶν ὡς ἀποσκοπούσα εἰς θρησκευτικὸν προσηλυτισμὸν. Τὰ διάφορα αὐτὰ προβλήματα κατενεμήθησαν εἰς τέσσαρες μεγάλας ομάδας και τοιοτοτρόπως οἱ συνελθόντες εἰς τὴν Διάσκεψιν συνεζήτησαν ἐπ' αὐτῶν κατὰ εἰδικὰς συγκεντρώσεις. Ἡ πρώτη ομάδα ἠσχολήθη μετὰ γενικώτερα ἐργατικά ζητήματα τῶν μεταναστῶν ἀπὸ πλευρᾶς χριστιανικῆς και ἀνθρωπιστικῆς («ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας») και εἰδικώτερον ἐξ ἐπόψεως κρατικῆς. Ἡ δευτέρα ομάδα ἠσχολήθη μετὰ οἰκογενειακά προβλήματα τῶν ἐργαζομένων εἰς ξένας χώρας και μετὰ τὸ πρόβλημα τῆς κατοικίας και τῶν συνθηκῶν διαβίωσης αὐτῶν, ὡς και μετὰ τὸ πρόβλημα τῶν μικτῶν γάμων, ὅπερ, ὡς γνωστὸν, δημιουργεῖ πολλές δυσχερείας. Ἡ τρίτη ομάδα ἠσχολήθη εἰδικώτερον μετὰ τὸ ζήτημα τῆς σχέσεως τῶν μεταναστῶν ἐργατῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν εἰς ἣν ἀνήκουν και τοῦ τρόπου βοήθειας ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν, βοήθειας ὕλικῆς και ἠθικῆς εἰς περιπτώσεις ἀνάγκης. Σχετικὰ ἦσαν και τὰ θέματα τῆς τετάρτης ομάδος, ἣτις ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν και ἄλλους κοινωνικοὺς παράγοντας ἐκτὸς τῶν στεντέρων ἐκκλησιαστικῶν. Πρόεδρος τῆς Διασκέψεως ἦτο ὁ καθηγητῆς τῆς Κοινωνιολογίας André Philippe (Γαλλία), μετὰ γενικὸν γραμματέα τὸν Sjollem, τῶν δ' ἐπὶ μέρους τμημάτων προΐσταντο ἡ κ. P. Depretre (Βέλγιον), ἡ δ. Trillat (Γαλλία), ὁ Dr. P. Heyde (Γερμανία) και ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μελῆς κ. Αἰμιλιανός. Αἱ ομάδες ἀπετελοῦντο ἐκ τακτικῶν ἀντιπροσώπων και «συμβούλων». Τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς ομάδος, ἣ ὅποια εἶχεν ὀρισθῆ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετείχον ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Δαμασκηνός και ὁ κοσμητὼρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Δημήτριος Ν. Μωραΐτης. Μετέσχον ἐπίσης ἐξ Ὁρθοδόξου πλευρᾶς ὁ πανοσ. ἀρχιμανδριτῆς Τιμόθεος Κοντομέρκος, ὁ αἰδεσ. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος και ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ὁ Διευθυντῆς ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων κ. Τ. Μπαΐζος και ὁ κ. Ἀ. Παπαδόπουλος. Αἱ μακρὰ και πολλάκις ἐπίπονοι συζητήσεις διευτυπώθησαν τελικῶς ὑπὸ τύπον συμπερασμάτων και συστάσεων πρὸς τὰς Ἐκκλησίας και τὰς ἐνδιαφερομένης χώρας. Ἀνεγνωρίσθησαν δὲ γενικῶς τὰ ἑξῆς:

1) Οἱ ξένοι ἐργάται ἀποτελοῦν θετικὸν στοιχεῖον τῶν συνθηκῶν τῆς οἰκονομίας τῶν χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας προσκαλοῦνται νὰ ἐργασθῶν και τῆς βελτιώσεως τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς αὐτῶν, συνεπῶς πρέπει νὰ θεωροῦνται ὡς πολῦτιμοι φίλοι και σύν-

τροφοί. 2) Εἶναι ἐπομένως ἀνάγκη νὰ καταβληθῆ ἐκ μέρους τῶν φιλοξενουσῶν αὐτοὺς χωρῶν σοβαρὰ φροντίς διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ διαβίωσιν, ὡς και τὴν οἰκογενειακὴν ἀκεραιότητα αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐργασίας των. Αἱ Ἐκκλησίαι ὀφείλουν ν' ἀποκρούσουν οἰονδήποτε νομοθετικὸν μέτρον, ὅπερ θὰ συνέτεινεν εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας και τῶν δικαιωμάτων τοῦ ξένου ἐργάτου. 3) Οἱ ἐκ τῆς ξένης ἐργάται δὲν πρέπει νὰ ὑποβάλλονται εἰς ἐργασίας ἐξαιρετικῶς βαρείας και ἐπαχθεῖς, τὰς ὁποίας ἀποφεύγουν τυχόν οἱ ἐγχώριοι. Ἡ μεταχείρισις αὐτῶν ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ ἴδια πρὸς τὴν τῶν ἐντοπίων, διὰ νὰ μὴ δημιουργητα ἡ ἐντύπωσις «ἐργατικῆς προλεταριάτου». Ἡ χρησιμοποίησις χώρα ξένους ἐργάτας πρέπει νὰ μεριμνᾷ, ὥστε νὰ παρέχεται εἰς αὐτοὺς ἡ βασικὴ τεχνικὴ ἐκπαίδευσις και εἰς τοὺς ἰκανωτέρους ἀνωτέρα τις εἰδικεῖσις, ἣτις θὰ ἐπιτρέπη εἰς αὐτοὺς τὴν κατάληψιν θέσεων μεγαλυτέρας εὐθύνης. Ὁ ξένος θὰ πρέπει νὰ διαθέτῃ τὰς αὐτὰς δυνατότητας ἐργασίας και προαγωγῆς πρὸς πάντα ἐν τῇ φιλοξενούσῃ χωρᾷ ἐντόπιον ἐργάτην. 4) Ὁ ξένος ἐργάτης δοκιμάζει κατὰ τὴν ἀφίξίν του εἰς τὴν ξένην σοβαρὰν ἠθικὴν κρίσιν λόγω τῆς μεγάλης δυσκολίας νὰ προσαρμοσθῆ εἰς τὸ νέον περιβάλλον. Συναντᾷ πολλάκις παρὰ τοῖς ἐντοπίοις τὴν περιφρόνησιν και τὴν ἔλλειψιν κατανοήσεως. Ἐπιβάλλεται λοιπὸν πᾶσα φροντίς πρὸς βαθμιαίαν προσαρμογὴν αὐτοῦ εἰς τὸ νέον κοινωνικὸν περιβάλλον, χωρὶς νὰ διακοποῦν οἱ δεσμοὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν πολιτισμὸν τῆς πατρίδος του, πρὸς τὰ ἠθῆ και τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου του. Πρὸς τοῦτο συνιστᾶται ἡ ἐνθάρρυνσις αὐτῶν ὅπως ιδρύσουν ἴδιαι ομάδας ἢ συλλόγους πρὸς καλλιέργειαν τῶν ἐθνικῶν των παραδόσεων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαπιστώσεων τούτων συντάχθησαν ὠρισμένα προτάσεις ἀποτεινόμεναι πρὸς τὰς ἐργοδοτίας ἐπιχειρήσεις, τὰς κυβερνήσεις και τὰς Ἐκκλησίας τῶν διαφόρων χωρῶν, αἱ ὁποῖαι δέχονται ξένους ἐργάτας και ἀναφερόμεναι εἰς τὰ προβλήματα: 1) τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἀφικνουμένων ξένων ἐργατῶν εἰς ἴδια οἰκήματα ἢ διαμερίσματα, 2) τῆς τεχνικῆς και λοιπῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν εἰς νυκτερινὰς σχολὰς, κατασκευασεῖς κλπ. ἐπιτυγχανομένης διὰ συνεργασίας μεταξύ συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων και ἐργατικῶν συλλόγων, 3) τῆς νομοθετικῆς προνοίας δι' ἐξασφάλισιν διμερῶν ἢ πολυμερῶν συμβάσεων ἐργασίας, 4) τῆς συστάσεως ὀργανισμῶν πρὸς ἀλληλοβοήθειαν, ἀθλητισμὸν, σύστασιν λεσχῶν διὰ τοὺς νέους, ψυχαγωγίαν κλπ. Νοοῦνται δ' οἱ ὀργανισμοὶ οὔτοι μικτοί, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ξένοι ἐργάται θὰ ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα πρὸς τοὺς ἐγχωρίους. Πρὸς παρακολούθησιν και ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω προτάσεων ἐνεκρίθη ἡ σύστασις κεντρικῆς τινος ἐπιτροπῆς μετὰ τοπικῶν παραρτημάτων, εἰς ἣν θὰ μετέχουν κυβερνητικοὶ ἀντιπρόσωποι, ἐργάται και ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνδιαφερομένων Ἐκκλησιῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ μόνη ἐλπίς.

Ἡ ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀφίξεις εἰς διαφόρους ἑλληνικὰς πόλεις τῆς Α.Θ.Π., τοῦ Οἰκουµενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου καὶ ἄλλων Μακαριωτάτων Προκαθηµένων ἢ ἐκπροσώπων ἐπὶ µέρους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἔδωκεν ἀφορµὴν εἰς τὸ νὰ παρουσιασθῇ ὅλη ἡ λαμπρότης καὶ αἴγλη τῆς βαθύτερας ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία συνδέει τὰς ἐπὶ µέρους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας καὶ κατεργάζεται τὴν βαθύτεραν ἐνότητα αὐτῶν. Ἀληθῶς ἡ ἐν µέσῳ ἡµῶν παρουσία τοῦ Οἰκουµενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν ἄλλων σεβασµίων Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν καὶ Ἱεραρχῶν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ γράφοµεν, ἐδηµιούργησε σκιρτήµατα ἀγαλλιᾶσεως εἰς πᾶσαν ὀρθόδοξον ἑλληνικὴν ψυχὴν.

Αἱ ἀρξάµενα ἐπαφαί αὐταὶ μεταξὺ τῶν Προκαθηµένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν δέον νὰ πνευµατικῶς συμφώνως πρὸς πρόγραµµα μακρᾶς πνοῆς, ἵνα ἡ Ὁρθοδοξία ἀναδιοργανώσῃ τὰς δυνάµεις τῆς καὶ ἀκτινοβολήσῃ εἰς ὅλοκληρον τὸν κόσµον. Ὅλαι αἱ ἐπιφυλάξεις, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦνται ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀντιξοοτήτων ὀρθοδόξων τιῶν κρατῶν, πρέπει πάσῃ θυσίᾳ νὰ ἐκλείψουν, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ κατὰ πάντα εὐλογητὴ συνεργασία καὶ ἀρραγῆς ἐνότητος.

Ἡ μόνη ἐλπίς διὰ τὸν παραπαύοντα σηµερινὸν κόσµον εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία. Λοιπὸν ἂς καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια, ὥστε αὐτὴ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Οἰκουµένην µὲ ὅλην τὴν αἴγλην. Οἱ ἐπὶ τῇ Χιλιετηρίδι τοῦ Ἁγίου Ὁρους λαμπροὶ ἑορτασμοὶ εἶναι ἀναµφιβόλως τὸ πρῶτον βῆµα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν.

Ἄφρων οἰκουµενικὸν κήρυγμα.

Ἡ ἐκ περάτων τῆς Χριστιανικῆς Ὑψηλίου, πλὴν τῶν Ὁρθοδόξων, προσέλευσις εἰς τὸ Ἀγιῶνυµον Ὁρος καὶ ἐκπροσώπων ἑτέρων δογµάτων καὶ δὴ προερχοµένων ἐκ τοῦ μοναχικοῦ κόσµου τῆς Ρωµαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ὑπὸ γένεσιν πρωτεσταντικοῦ (Διαµαρτυρόµενοι μοναχοὶ τοῦ Ταϊσέ) πρὸς ἀπότισιν τιμῆς εἰς αὐτό, ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῆς Χιλιετηρίδος, θὰ ἔχη ἀσφαλῶς ἀγαθωτάτην ἐπίπτωσιν εἰς τὴν οἰκουµενικὴν κίνησιν. Διότι ἔδωσε τὴν πλέον ὠραίαν εὐκαιρίαν, ἵνα, ἐπὶ τοῦ πνευµατικωτέρου ἐδάφους τῆς Ὁρθοδοξίας, δηµιουργηθῇ µία ἀτµσφαιρασιωπηρᾶς προσεγγίσεως τῶν διανοιῶν καὶ τῶν καρδιῶν µὲ τὴν κατανοητικὴν ὑποβολὴν τῆς σεβασµίου δι' ὅλην τὴν χριστιανωσύνην µνήµης καὶ εὐλογοῦσας πραγματικότητος, ἡ ὁποία εἶναι τὸ Ἁγιον Ὁρος. Τὸ προσκύνηµα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῆς Ὁρθοδόξου πνευµατικότητος, ἐὰν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν βαθεῖαν κατάνυξιν, τὴν ὁποίαν προεκάλεσεν εἰς τοὺς ἑτεροδόξους προσκεκληµένους, ὑπῆρξεν ἐν πολὺτιµον προηγούμενον διὰ τὴν μέλλουσαν νὰ γραφῇ εἰς τὰ πράγµατα ἱστορίαν τῆς οἰκουµενικῆς κινήσεως. Τὸ Ἁγιον Ὁρος ἔδωσε νὰ ἐνοήσουν οἱ πάντες καλύτε-

ρον, ὅτι ἡ ποθητὴ ἔνωσις τῶν ἐκκλησιῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ, παρὰ µὲ µίαν κοινὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἐκείνας ἀληθείας τοῦ χριστιανικοῦ βιώµατος, τὰς ὁποίας ἐκπροσωπεῖ καὶ διακρατεῖ ἡ Ὁρθοδοξία καὶ δὴ ἡ ἐν αὐτῇ μοναχικὴ παράδοσις, ἥς ἡ πλέον μεγαλειώδης συμπύκνωσις ὡς πρὸς τὸ περιεχόµενον καὶ πλάτυνσις ὡς πρὸς τὰ ἐπιτεύγµατα εἶναι ὁ Ἄθως.

Θλιβερά κατάστασις.

Μὲ ἐκπληξιν ἀνεγνώσαμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας µίαν εἶδησιν, προερχοµένην ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Εἰς τὸ µνηµόσυνον, ὅπερ ἐτελέσθη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Πάπα Ἰωάννου ΚΓ' εἰς τὸν ρωµαιοκαθολικὸν ναὸν τῆς πόλεως ταύτης, εἶχε κληθῆ καὶ τὸ Οἰκουµενικὸν Πατριαρχεῖον. Δύο Ἀρχιερεῖς ἐξεπροσώπησαν τὸν Οἰκουµενικὸν Θρόνον. Ὅποια ὁµως ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς των, ὅταν οὗτοι εἶδον, ὅτι ἡ ὀρθοθεῖσα δι' αὐτοὺς θέσις ἦτο παραπλεύρως πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ... Παπᾶ-Ἐδθύµ! Ὁ ἐκπρόσωπος δὲ οὗτος ἦτο ὁ υἱὸς τοῦ τυχοδιώκτου κληρικοῦ.

Ὁρθῶς ἐλέχθη, ὅτι πρόκειται περὶ «θλιβερᾶς καταστάσεως». Τὸ θλιβερὸν ἐν πρώτοις συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναγνωρίζῃ καὶ νὰ ἐνισχύῃ ἕνα τυχοδιώκτην, ὁ ὁποῖος δὲν ἐκπροσωπεῖ παρὰ µόνον τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του. Ἐπειτα εἶναι θλιβερὸν τὸ ὅτι οἱ Ρωµαιοκαθολικοὶ τῆς Τουρκίας τοποθετοῦν εἰς τὴν ἰδίαν μοῖραν τὸν Οἰκουµενικὸν Θρόνον καὶ τὸν Παπᾶ-Ἐδθύµ.

Ἄπαιτεῖται ἐνδελεχῆς γνῶσις.

Ἡ ἀπαίτησις τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, ὅπως ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Διευθύνσεως Ἐκκλησιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν εὐρίσκηται προσωπικότης, ἔχουσα ἐνδελεχῆ γνῶσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητηµάτων, εἶναι κατὰ πάντα δεδικοιολογηµένη.

Ἐχουν τόσα ὑψίστης σπουδαιότητος προβλήµατα αἱ εἰς τὴν ἀρµοδιότητά τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ὑπαγόμενα ὀρθόδοξοι καὶ ἑτεροδόξοι ἐκκλησιαστικαὶ κοινότητες τοῦ ἐξωτερικοῦ, αἱ ὁποῖαι θετικῶς ἢ ἀρνητικῶς σχετίζονται πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὥστε ἡ Διεύθυνσις Ἐκκλησιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν πρέπει νὰ εἶναι κατὰ πάντα ἐτοιµὴ νὰ ἀντιμετωπίξῃ ταῦτα ὄχι µόνον µὲ δεξυδέρκειαν, ἀλλὰ καὶ µὲ σαφεῆ γνῶσιν τῶν ἐπὶ µέρους πτυχῶν τῶν προβληµάτων τούτων. Πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ κατανοηθῇ, ὅτι ἡ ὀρθὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήµατα θὰ εἶναι µία προβολὴ οὐ µόνον τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύµατος καὶ πολιτισµοῦ.

«Δεκάτη ἑβδοµὰς λειτουργικῶν σπουδῶν».

Ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 5ης Ἰουλίου συνεκροτήθη εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Ρωσικὸν Ἰνστιτούτον τῆς Ὁρθο-

δόξου Θεολογίας «Ἅγιος Σέργιος» ἢ «δεκάτη ἐβδομάς λειτουργικῶν σπουδῶν» (*Dixième Semaine d'études liturgiques*). Ἡ ἐβδομάς αὕτη διοργανοῦται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ρωσικοῦ τούτου Ἰνστιτούτου, ὅπερ ἀποτελεῖ ἐν τῇ Δύσει λαμπρὰν ἔκφρασιν τῆς ζωῆς οὐ μόνον τῶν ὀρθοδόξων ρώσων τῆς διασποράς, ἀλλὰ καὶ τῆς καθ' ὅλου Ὁρθοδοξίας.

Τῆς «δεκάτης ἐβδομάδος λειτουργικῶν σπουδῶν» μετέσχον κληρικοί καὶ λαϊκοὶ ἐπιστήμονες ἐκ διαφόρων χωρῶν καὶ ὁμολογιῶν, κυρίως Ὁρθόδοξοι καὶ Ρωμαιοκαθολικοί, ὡς καὶ τινες Προτεστάνται. Τὸ θέμα τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἦτο «ὁ τόπος τῆς λατρείας». Κατὰ τὰς γενομένας ἀνακοινώσεις καὶ συζητήσεις διεπιστώθη, ὅτι τὸ περὶ τοῦ τόπου τῆς λατρείας παλαιοχριστιανικὸν πνεῦμα διασώζεται κατ' ἐξοχὴν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

Ἄς εὐχηθῶμεν, ὅπως «αἱ ἐβδομάδες λειτουργικῶν σπουδῶν» τοῦ Ἁγ. Σεργίου διοργανῶνται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ὀλονὲν τελειότερον, ἀφ' ἑνὸς πρὸς δημιουργίαν οἰκουμενικῶν διαλόγων ἐπὶ λειτουργικῶν ζητημάτων καὶ ἀφ' ἑτέρου πρὸς προβολὴν τῶν θησαυρῶν τῆς ὀρθοδόξου λατρείας.

«Εἰρήνη διὰ τοῦ δικαίου».

Καλῶς ὀργανωμένοι καὶ λίαν ἐνδιαφερόμενοι ὑπῆρξαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Νομικῶν, τὸ ὁποῖον συνήλθεν εἰς τὸ «Χίλτον» μετὰ τὸ σπουδαιότατον θέμα «Εἰρήνη διὰ τοῦ Δικαίου». Αἱ ἀκουσθεῖσαι ἀπόψεις διαπρεπῶν ἐκπροσώπων τῆς νομικῆς ἐπιστήμης καὶ τὰ διατυπωθέντα πορίσματα παρουσιάξουν ἀληθῶς τὴν εἰρηνοποιὸν ἀποστολὴν τοῦ δικαίου.

Ἄλλ' εἰς τὰ λεχθέντα ἄς ἐπιτραπῇ νὰ προστεθῇ ὑπὸ τῆς «Ἐκκλησίας», ὅτι ἡ ἀληθὴς εἰρήνη προέρχεται «ἀνωθεν». Ἐπομένως τὸ δίκαιον θὰ εἶναι ἀληθῶς εἰρηνοποιὸν μόνον, ὅταν συναρτᾶται πρὸς τὰς ἀξίας τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἠθικῆς, ἥτις ὑπερέχει τὰ μέγιστα τοῦ δικαίου καὶ ἐπιδρᾷ ἐδεργετικῶς ἐπ' αὐτό.

Οἱ νομικοὶ κανόνες διαφέρουν τῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἠθικῆς εἰς δύο σπουδαιότατα σημεῖα. Ἐν πρώτοις οἱ νομικοὶ κανόνες ἐπιβάλλονται διὰ καταναγκασμοῦ καὶ ἡ παράβασις αὐτῶν ἐπάγεται κυρώσεις καὶ ποινάς, ἐνῶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἠθικῶν κανόνων ἀφίεται εἰς τὴν συνείδησιν ἐκάστου. Ἐπειτα, ἐνῶ οἱ νομικοὶ κανόνες ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τῶν ἀνθρώπων διαγωγὴν, οἱ ἠθικοὶ ἀντιθέτως ἀποβλέπουν εἰς τὸν ἐσωτερικὸν κυρίως ἄνθρωπον καὶ τὸ φρόνημα αὐτοῦ. Οἱ κανόνες τοῦ δικαίου ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πράξιν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀναγέννησιν καὶ πνευματικὴν διάθεσιν τοῦ ἐνεργοῦντος.

Ἐπειτα πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Ἠθικὴ δημιουργεῖ τὸ ἰδεώδες καὶ ἀπόλυτον ἀξιολογικὸν μέτρον καὶ κριτήριον πρὸς ἐξέτασιν τῆς ὀρθότητος τῶν διαφόρων πτυχῶν τοῦ δικαίου. Ἐφ' ὅσον τὸ δίκαιον δημιουργεῖται καὶ ἐφαρμόζεται ὑπὸ

ἀνθρώπων, ἐφ' ὅσον οἱ νόμοι καὶ τὰ ἔθιμα συναρτῶνται στενῶς πρὸς ἀνθρώπους, εἶναι εὐνόητον, ὅτι τὸ δίκαιον ἀνυψοῦται, ὅταν ἐμπνέεται ὑπὸ τῶν χριστιανικῶν καὶ ἀνθρωπιστικῶν ἰδεωδῶν. Τὸ μακρὰν τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ δίκαιον πολλάκις εἶναι ἀδικον καὶ ἀπάνθρωπον, ἐνῶ τὸ ἐν τῇ χριστιανικῇ καὶ δὴ τῇ ὀρθοδόξῳ ἀτμοσφαιρᾷ ἀναπτυσσόμενον δίκαιον εἶναι ἀληθῶς δίκαιον, φιλάνθρωπον καὶ εἰρηνοποιόν.

Λαμπρὸν ἀξιομίμητον παράδειγμα.

Δικαίως ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ἀπένευμε Χρυσοῦν Σταυρὸν εἰς τὸν ἐφοπλιστὴν κ. Ἰωάννην Λάτσην διὰ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς οποίας οὗτος προσέφερε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ὁ κ. Λάτσης οὐ μόνον διέθεσε δωρεὰν τὸ ὑπερωκεάνειον «Μαριάννα» διὰ τὴν μεταφορὰν πολλῶν δεκάδων προσκεκλημένων εἰς Ἅγιον Ὄρος, ἀλλ' ἐπὶ πλέον ἐπέβλεπεν αὐτοπροσώπως τὴν ὑπ' αὐτοῦ παρεχομένην ἡγενομικὴν ἀληθῶς περιποίησιν καὶ διατροφήν αὐτῶν. Τὸ πλέον ἐκπληκτικὸν εἶναι, ὅτι ὁ ἴδιος μέχρι τῶν μεταμεσονυκτίων ὥρῶν μετὰ καταπλησσοσύνης χριστιανικῆς ἀγάπης ἐξετέλει πλείστας χειρωνακτικὰς ἐργασίας, διὰ νὰ εἶναι κατὰ πάντα ἀνετος καὶ εὐχάριστος ἢ ἐπὶ τοῦ ὑπερωκεανείου του διαμονῆ τῶν προσκεκλημένων.

Οὕτως ὁ κ. Λάτσης παρουσίασε λαμπρὸν ἀξιομίμητον παράδειγμα. Τὸ παράδειγμα τοῦτο ὀδηγεῖ εἰς τὸ νὰ σκεφθῶμεν, ὅτι, ἐὰν ὅλοι οἱ ἐφοπλισταὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους διέθετον ἐν πλοίῳ τῶν ἐπὶ τινος ἡμέρας δι' ἐδγενεῖς κοινωνικοὺς σκοποὺς πρὸς χάριν τῶν ἐστερημένων καὶ πασχουσῶν τάξεων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀσφαλῶς θὰ συνετέλουν τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ προσφέρεται χαρὰ εἰς πλείστους ἀνθρώπους καὶ εἰς τὸ νὰ ἀπαμβλύνονται αἱ ὀξείαι κοινωνικαὶ ἀντιθέσεις καὶ διαφοραί.

«Καλὴ ἀρχὴ διὰ τὸν ἀθεϊσμόν».

Εἰς ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἰάκωβος διεμήνυσεν, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποκηρύσσει τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν πρὸ τινος ἀπόφασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ διδασκαλία τῶν Θρησκευτικῶν καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἁγίας Γραφῆς δὲν εἶναι ὑπόθεσις τῶν σχολείων, ἀλλὰ τῆς οἰκογενείας.

Κατὰ τὴν ὀρθὴν καὶ εὐθαροσῆ ἀποψιν τοῦ Ἁγίου Ἀμερικῆς, ὅστις ἐξήτησε τὴν ἔκτακτον σύγκλησιν τῆς ἐπιτροπῆς καταστρώσεως τῆς πολιτικῆς γραμμῆς τοῦ Συμβουλίου, πρὸς συζήτησιν τοῦ θέματος, ἡ ἐκ τῶν σχολείων τυχὸν ἀπομάκρυνσις τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας θὰ εἶναι «καλὴ ἀρχὴ διὰ τὸν ἀθεϊσμόν», ὁ ὁποῖος τελικῶς ἀποβλέπει εἰς τὸν παραμερισμὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς παιδείας. Ἡ ἀπομάκρυνσις δὲ τοῦ Θεοῦ οὐδὲν ἄλλο σημαίνει παρὰ τὸν πνευματικὸν ἐξανδραποδισμόν τῶν ἀνθρώπων.

Λήψις τοῦ ζητουμένου.

Ἡ ἔκκλησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμ, ὅπως κατὰ τὰς γυμναστικὰς ἐπιδείξεις τῶν μαθητριῶν ἀποφεύγεται ἢ ἐμφάνισις αὐτῶν κατὰ τρόπον ἀπάδοντα εἰς τὴν γυναικείαν σεμνότητα καὶ τὰς ἑλληνορθόδοξους παραδόσεις, ἔγινεν ἀντικείμενον εἰρωνειῶν ὑπὸ χρονογράφων καὶ δημοσιογράφων τινῶν.

Οὕτως οὗτοι ἀποδεικνύονται ἀγνοοῦντες, ὅτι ἡ αἰδῶς καὶ ἡ σεμνότης εἶναι ὁ ὡραιότερος στολισμὸς τῶν γυναικῶν, ὅστις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ παραθεωρῆται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς σχολικῆς ζωῆς. Ὁ ἰσχυρισμὸς, ὅτι ἡ προσπάθεια τοῦ Σεβασμιωτάτου εἶναι καταδικαστέα, διότι εἶναι ἀντίθετος εἰς τὸ γενικὸν ρεῦμα, εἶναι λήψις τοῦ ζητουμένου. Τὸ ζητούμενον ἀκριβῶς εἶναι, ἐὰν τὸ γενικὸν ρεῦμα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων τῶν μαθητριῶν ἀκολουθῆ τὴν ὁρθὴν κατεύθυνσιν. Μήπως εἷς ἐκ τῶν κατακρινόντων τὸν Ἅγιον Ἀλεξανδρουπόλεως χρονογράφων δὲν λέγει, ὅτι ἡ παιδεία μας εἶναι «ἀνάπηρη»;

«Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ διοίκησις τοῦ Ἁγίου Ὁρους».

Εἶναι εὐχάριστον, ὅτι ἡ ἐπὶ τῇ Χιλιετηρίδι τοῦ Ἁγίου Ὁρους πνευματικῆ κινήσεισι δὲν περιωρίσθη μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐπεξετάθη εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Οὕτω συχνάκις κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας παρουσιάζονται δημοσιεύματα, ἀναφερόμενα εἴτε εἰς τὴν ἱστορίαν, εἴτε εἰς τοὺς πνευματικοὺς θησαυροὺς εἴτε εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τούτων ἀξία ἰδιαίτερας μείας εἶναι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ ἡ μελέτη τοῦ ἐν Παρισίοις ἐδορισκομένου Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Ἀθανασίου Βασιλοπούλου, ἥτις ἐδημοσιεύθη γαλλιστὶ ἐν τῷ διεθνoῦς κoυρος περιοδικῷ «Revue du Droit Canonique» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ διοίκησις τοῦ Ἁγίου Ὁρους». Ἡ ἐξ 28 σελίδων ἀρκούντως ἐκτενὴς μελέτη αὕτη, παρουσιάζουσα πλῆρη εἰκόνα τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς διοικήσεως τῆς μοναχικῆς πολιτείας τοῦ Ἁγίου Ὁρους, εἶναι ἀξιόλογος συμβολὴ εἰς τὸ ἔργον τῆς εἰς τὴν ἑτεροδόξον Δύσιν προβολῆς τῆς ἰδιοτυπίας τοῦ ὀρθοδόξου μοναχικοῦ πνεύματος.

Οἱ ἄνθρωποι — πειραματόζωα.

Ἡ ἐπιστημονικὴ χρησιμοθηρία, ὅταν λείπῃ ὁ ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ἐμπνεόμενος σεβασμὸς πρὸς τὴν ὑπεράσπιν ἐν τῷ κόσμῳ ἀξίαν τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως, σωματικῆς καὶ ψυχικῆς, εἶναι δυνατὸν νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τερατώδεις ἀποκλίσεις ἀπὸ τὴν ἠθικὴν. Τοῦτο συνέβη εἰς τὰ πλαίσια τῆς ναζιστικῆς κοσμο-

θεωρίας κατὰ τρόπον φρικώδη μὲ τὴν χρησιμοποίησιν ἀναριθμῶν ἀνθρωπίνων υπάρξεων ὡς πειραματοζῶων, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δὲν πρόκειται περὶ μιᾶς ἀντιλήψεως, ἢ ὅποια ἐκπροσωπεῖται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὸ ἀπαίσιον αὐτὸ πρόσφατον παρελθόν. Ὑπάρχει, εἰς ἱατρικοὺς κύκλους τῆς σήμερον, μία χαλαρὰ ἠθικῶς σχετικὴ ἀντίληψις, τῆς ὅποιας τὰ κίνητρα καὶ οἱ τρόποι ἐφαρμογῆς εἶναι καταδικαστέοι ἀπὸ τὴν παγκόσμιον ἱατρικὴν συνείδησιν. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὰ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ «Παγκόσμιος Ἱατρικὴ Ἐνωσις», εἰς τὴν ὅποιαν ἀντιπροσωπεύονται οἱ ἱατροὶ 56 χωρῶν, καταστρώνει κώδικα, βάσει τοῦ ὁποίου θὰ γίνεταί εἰς τὸ ἐξῆς μὲ μεγάλην περίσκεψιν καὶ περιορισμοὺς ἢ ἐφαρμογὴ νέων θεραπευτικῶν μεθόδων ἐπὶ ἀνθρώπων. Κατὰ τὴν «Βρετανικὴν Ἱατρικὴν Ἐφημερίδα», ἡ χρησιμοποίησις ἀνθρώπων ὡς πειραματοζῶων διὰ τὴν δοκιμὴν ἐφαρμογῆς νέων θεραπειῶν «προσέλαβεν ἐσχάτως τεραστίας διαστάσεις, διότι δὲν εἶναι ὀλίγοι οἱ ἱατροὶ εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, οἱ ὅποιοι ἀδιστακτικῶς πειραματίζονται ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν μὲ νέα φάρμακα καὶ νέαν θεραπευτικὴν ἀγωγὴν, ἀδιαφοροῦντες ἂν θὰ ἀποβοῦν ταῦτα λυσιτελεῖ κατὰ τῶν παθήσεων καὶ ἐλαυνόμενοι μόνον ἀπὸ τὴν περιέργειαν καὶ τὴν δίψαν τῆς μαθήσεως».

Ἐπεκτατικὴ πολιτικὴ.

Ὁρθῶς ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος κατήγγειλε τὴν νέαν προσηλυτιστικὴν ἐκστρατείαν τοῦ Βατικανοῦ εἰς τὴν Κέρκυραν, εἰς τὴν ὅποιαν ἐπετράπη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἢ ἐγκαθίδρουσις ἑδρας ρωμαιοκαθολικοῦ «ἀρχιεπισκόπου» πρὸς διαποίμανσιν... 1308 κατοίκων, δηλαδὴ ἀσημάντου μειονότητος.

Ὡς παρετήρησεν ἡ «Ἀθηναϊκὴ», «τώρα οἱ Κερκυραῖοι παρακολουθοῦν ἔκπληκτοι μίαν συστηματικὴν προσηλυτιστικὴν προσπάθειαν τοῦ Βατικανοῦ. Ἦλθεν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐγκατεστάθη Λατῖνος κληρικὸς, ὅστις ἀνέλαβε τὴν ἴδρυσιν καιδαγωγικοῦ ἔργου διὰ καθολικά, ἀλλὰ καὶ ὀρθόδοξα παιδιὰ 3—5 ἐτῶν, σὲ «παιδικὴν χαρὰ», στεγαζομένη στὴν καθολικὴ ἐκκλησία Ἀγ. Φραγκίσκου. Διαθέτει ἐπίσης τμημα «Προσκοπικόν»! Κάτω ἀπὸ τὰ ἀθῶα αὐτὰ ἔργα τοῦ Παπισμοῦ κρύπτεται ἐπεκτατικὴ πολιτικὴ εἰς βάρος τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Κερκυραίων, ποὺ τόσα ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἔπαθον ἀπὸ τὸν Παπισμόν... Οἱ ὀρθόδοξοι Κερκυραῖοι ἀναρωτῶνται: Τί θὰ γίνῃ; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουν 1308 καθολικοὶ ἀρχιεπίσκοπον καὶ 110.000 ὀρθόδοξοι ἀπλοῦν μητροπολίτην; Καὶ ποῦ θὰ ὀδηγήσῃ ἡ προσηλυτιστικὴ ἐκστρατεία τοῦ Βατικανοῦ;

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Ιερά Σύνοδος

Τῆ 3ῃ 'Ιουλίου 1963 συνήλθεν εἰς ἔκτακτον πανηγυρικὴν Συνεδρίαν ἡ 'Ιερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τιμὴν καὶ ὑποδοχὴν τοῦ ἀφιχθέντος εἰς Ἀθήνας Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρα καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ.

Τὴν αὐτοῦ Παναγιότητα προσεφώνησε ὁ Μακ. Πρόεδρος τῆς 'Ι. Συνόδου κ. Χρυσόστομος, ἐκφράσας τὴν κοινὴν πάντων χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν διὰ τὴν πραγματοποιουμένην κοινὴν σύσκεψιν. Συνεχίζων ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν, ἵνα ὁ μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν σύνδεσμος οὐ μόνον συνεχισθῇ, ἀλλὰ ἀναπτυχθῇ ἐτι πλεον καὶ ἐζήτησεν ὅπως ἡ Α. Θ. Παναγιότης εὐλογήσῃ τὸ ἐπίτιπον ἀλλ' ἐπιτακτικόν, ὡς εἶπεν, ἔργον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπαντῶν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐξέφρασε τὴν συγκίνησιν Του διὰ τὴν θερμότητα τῆς ὑποδοχῆς, ἐσημείωσε τὸν ψυχικὸν Του δεσμόν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἧς ὑπῆρξεν Ἀρχιερεὺς, ἀνεφέρθη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ ἀπασχολούντα τὴν Ὀρθοδοξίαν προβλήματα καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ, τέλος δὲ εἶπεν ὅτι ἀπὸ τῆς 3ῆς 'Ιουλίου, ἡμέρας τῆς Συνεδρίας, νέαι ἡμέραι ἀνατέλλουν εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν καθόλου καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα.

Ἀκολουθῶς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος ἠὲχαρίστησεν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα διὰ τὰ παρ' αὐτῆς λεχθέντα, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ παρὰ τῆ 'Ιερά Συνόδῳ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος Καθηγητῆς κ. Α. Ἀλιβιζάτος ἐκφράσας τὴν βαθεῖαν συγκίνησιν του διὰ τὴν Πατριαρχικὴν ἐπίσκεψιν καὶ ἐξάρας τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολὴν τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας.

'Αρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δεκαπενθήμερον ἐχοροστάτησεν, ἐλειτούργησε καὶ ἐδέχθη διαφόρους ἐπιτροπὰς.

Π α ρ έ σ τ η: Τῆ 3ῃ 'Ιουλίου τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῶ ἑτελεσθῆσαν ἐπίσημον δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἀρίξει εἰς Ἀθήνας τοῦ Μακαριώτατου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. 'Ιουστινιανοῦ. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς δοξολογίας οἱ Προκαθημένοι τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἀντήλλαξαν προσφωνήσεις.

Σ υ ν ε λ ε ι τ ο ὕ ρ γ η σ ε: Τῆ 7ῃ 'Ιουλίου εἰς τὴν πατριαρχικὴν Λειτουργίαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῶ, τὴν ὁποίαν ἐτέλεσεν ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Παναγιώτατος καὶ ὁ Μακαριώτατος ἀντήλλαξαν ἀποχαιρετιστηρίους προσφωνήσεις.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ά τ η σ ε: Τῆ 14ῃ 'Ιουλίου εἰς τὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῶ τελεσθῆσαν θείαν Λειτουργίαν.

Π ρ ο έ σ τ η: Τῆ 9ῃ 'Ιουλίου τῆς Νεκρωσίου Ἀκολουθίας τοῦ Δημάρχου Βύρωνος Φραγκιάδη.

Π α ρ έ θ ε σ ε: Τῆ 1ῃ 'Ιουλίου εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρόγευμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου καὶ τῆς ἀκολουθίας του, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπένευε σταυροῦς εἰς τοὺς συνδαιτυμόνας.

— Τῆ 2ῃ 'Ιουλίου εἰς τὴν 'Ι. Μονὴν Πεντέλης ἐπίσημον δεῖπνον πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Εἰς τὸ δεῖπνον παρεκάθησαν, πλὴν τοῦ Παναγιωτάτου καὶ τῆς ἀκολουθίας του, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Βενέδικτος, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρουμανίας κ. 'Ιουστινιανός, πολλοὶ Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Πιπινέλης καὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι.

— Τῆ 5ῃ 'Ιουλίου ἐπίσημον ἀποχαιρετιστήριον δεῖπνον εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου καὶ τῆς ἀκολουθίας του.

Π α ρ ε κ ά θ η σ ε: Τῆ 2ῃ 'Ιουλίου εἰς τὸ ἐπίσημον πρόγευμα, τὸ ὁποῖον παρέθεσεν ὁ πρωθυπουργός κ. Πιπινέλης πρὸς

τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου.

— Τῆ 3ῃ 'Ιουλίου εἰς τὸ ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ παρατεθὲν γεῦμα ὑπὸ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου.

Ἀ π ε ρ α ι ρ έ τ η σ ε: Τῆ 4ῃ 'Ιουλίου εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ρουμανίας κ. 'Ιουστινιανόν.

— Τῆ 8ῃ 'Ιουλίου εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν, ὃν καὶ προέπεμψε μέχρι τοῦ Πειραιῶς.

— Τῆ 9ῃ 'Ιουλίου εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Παῦλον καὶ τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλίτσαν Φρειδερίκην, ὅτινες ἀνεχώρησαν δι' ἐπίσημον ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

— Τῆ 12ῃ 'Ιουλίου εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. Βενέδικτον, ὃν προέπεμψε τῆ 14ῃ 'Ιουλίου μέχρι τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ἐ π ε σ κ έ φ θ η: Τῆ 9ῃ 'Ιουλίου τὸν ἀσθενοῦντα Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Νευροκοπίου κ. Ἀγαθάγγελον.

Ἐ δ έ χ θ η: Τῆ 2ῃ 'Ιουλίου τὸν ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Χρ. Στράτον.

— Τῆ 10ῃ 'Ιουλίου τὸν Δήμαρχον Ἀγίων Ἀναργύρων καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Μυκονιάτικα.

— Τῆ 11ῃ 'Ιουλίου τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ἀμαθοῦντος κ. Καλλίνικον, τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Χρυσανθόπουλον καὶ τοὺς ἱεροκλήρικας τῆς 'Ι. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτας Παπουτσόπουλον καὶ Δημόπουλον.

— Τῆ 15ῃ 'Ιουλίου τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν ἱερῶν ναῶν Ἁγίας Ἄννης Χαλανδρίου, Κοιμήσεως Θεοτόκου Φιλοθέης καὶ Ἁγίου Γεωργίου Χαροκόπου.

BIBΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Κ ω σ τ η Μ π α σ τ ι ά: Ὁ Παπαδιαμάντης, Δοκίμιο, Ἀθήναι, Ἐκδοτικὴ Ἀθηνῶν Α. Ε., 1962, σελ. 293.

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ γνωστοῦ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἐκκλησίας» διακεκριμένου λογοτέχου καὶ δημοσιογράφου καὶ πνευματικοῦ ἐργάτου τῆς πατρίδος μας κ. Κωστῆ Μπαστιᾶ καλύπτει ἐν μέγα κενὸν τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιογραφίας. Βεβαίως πολλοὶ μέχρι τοῦδε προσεπάθησαν νὰ ἐρμηνεύσουν τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργον τοῦ κορυφαίου Ἑλληνικοῦ διηγηματογράφου Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη, ἀλλ' οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν ἔκριναν τὸ ἔργον τοῦτο ἐξ ἐπόψεως μόνον μορφολογικῆς ἢ εἰδολογικῆς, χωρὶς νὰ λαμβάνουν πολὺ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξ ἐπόψεως περιεχομένου καὶ καθ' ὕλην συναρτήσεις τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου τέκνου τῆς Σκιάθου. Μόνον ὅσοι ἔχουν γνησίως ὀρθόδοξα βιώματα, ἀνάλογα πρὸς τοὺς παλμούς τῆς ψυχῆς τοῦ Παπαδιαμάντη, διησθάνθησαν τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔργου του καὶ διεῖδον τὸν ἐν αὐτῷ ὑποκρυπτόμενον πνευματικὸν πλοῦτον. Οὗτοι, ὡς ὁ ἀείμνηστος Βερίτης, κατενόησαν τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου διηγηματογράφου καὶ ἀπελογήθησαν αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἐχόντων τὴν ἐσφαλμένην ἀντίληψιν, ὅτι ὁ Παπαδιαμάντης εἶναι προσκεκολλημένος εἰς ἐξωτερικοὺς τύπους καὶ ἀγνοεῖ τὴν βαθυτέραν οὐσίαν τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἡ ἀντίληψις αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη, διότι παραγνωρίζει, ὅτι ἡ χρῆσις ἢ ἡ κατάφασις τῶν ἐξωτερικῶν τύπων ἐν τῇ πνευματικωτάτῃ λατρείᾳ μας, ἥτις διαποτίζει τὸ ἔργον τοῦ Παπαδιαμάντη, ἀναπακρυνομένη εἰς τὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὑλικοπνευματικὸν ὄν, οὐδόπως συντελεῖ εἰς ἐξωτερικοποίησιν τῆς λατρείας, ἀλλ' ἀντιθέτως ὀδηγεῖ εἰς ἐμβάθυνσιν ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς Θείας Οἰκονομίας. Ὁ Παπαδιαμάντης, βιῶν μετὰ κατανοήσεως τὴν καθ' ὅλου ὀρθόδοξον λατρείαν, ἐγνωρίζεν, ὅτι οἱ ἐξωτερικοὶ τύποι καθιστοῦν τὰς πνευματικὰς ἀληθείας ἰσχυροτέρας καὶ πειστικωτέρας παρὰ ὁ ἀπλοῦς λόγος. Ἐπομένως οἱ τύποι παῖζον ἐφεργητικὸν ρόλον,

ἐφ' ὅσον συντελοῦν, ὥστε ἡ ἐσωτερικὴ ζωὴ νὰ ἐκφράζεται πληρέστερον καὶ τελειότερον.

Ἡ τοιαύτῃ ἀξιολόγησις τοῦ ἔργου τοῦ Παπαδιαμαντῆ εὐρίσκει τὸ κορυφαίωμά της καὶ τὴν ἰδανικὴν συνισταμένην εἰς τὸ ἔργον τοῦ κ. Μπασιτιά.

Οὗτος ὁρμᾶται ὀρθῶς πρὸς ἐρμηνείαν τοῦ ἔργου τοῦ Παπαδιαμαντῆ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι «ἡ Σικιάθου εἶναι σικιά καὶ δορυφόρος καὶ τέκνον πνευματικὸ τοῦ Ἄθωναι» καὶ αἰεὶ εἶναι ἓνα ἀναπόσπαστο κομμάτι ἀπ' τὸ πνευματικὸ τρίπτυχο ποῦ ἔχει στὸ κέντρο τὸν Ἄθωνα δεσπόζουσα Ἀκρόπολις τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἀπ' τὸ ἓνα μέρος τὴ Θεσσαλονικὴ καὶ ἀπ' τὸ ἄλλο τὴ Σικιάθου. Καὶ γὰρ τοῦτο: «Σταλάζουν τὰ ὄρη, γύρω, γλυκασιμὸν καὶ οἱ βουνοὶ ἀγαλλίασιν» (σελ. 35). Ἐπίσης διὰ τῆς γενετικῆς μεθόδου ὁ κ. Μπασιτιάς ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ πνευματικοὶ πρόγονοι τοῦ Παπαδιαμαντῆ ἦσαν «τὸ κίνημα τοῦ Ἠσυχασμοῦ καὶ τὸ κίνημα τῶν Κολλυβάδων» (σελ. 63) καὶ ὅτι οὗτος ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς τὰς σειρήνας τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ τῆς ἀρχαιοπληξίας, διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τοῦ ρεύμα τῆς γνησίας ὀρθοδόξου παραδόσεως, ἥτις εἶναι ἡ ζωτικὴ ἐντελέχεια, ἡ ὁποία διαποτίζει ὀλόκληρον τὴν ζωὴν καὶ πάσας τὰς πτυχὰς τοῦ ἔργου τοῦ Παπαδιαμαντῆ, ὡς ἀποδεικνύουν τὰ ὠραϊότατα τελευταῖα κεφάλαια τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Μπασιτιά. «Στὸν ἱερὸ καὶ ὀρθόδοξο κανόνα προσηλωμένος ὁ Παπαδιαμαντῆς μέσα στὴν περιοχὴ τοῦ ζόφου ὑψώνει τὴ φωνὴν του καὶ λέει: «Τὸ ἐπ' ἐμοί, ἐνόσω ζῶ καὶ ἀναπνέω καὶ σωφρονῶ, δὲν θὰ παύσω πάντοτε, ἰδίως κατὰ τὰς πανεκλάμπρους ταύτας ἡμέρας, νὰ ὑμῶν μετὰ λατρείας τὸν Χριστὸν μου, νὰ περιγράψω μετ' ἔρωτος τὴν φύσιν καὶ νὰ ζωγραφῶ μετὰ στοργῆς τὰ γνήσια Ἑλληνικὰ ἔθιμα» (σελ. 192).

Ὁ Παπαδιαμαντῆς εἶναι ὁ ὑμνητὴς τῆς ἀγιότητος, ἡ ὁποία εἶναι «ὁσμὴ ζωῆς», «ἀσυνήθιστη εὐωδία», «ἀρωμα εἰκὸν καὶ ὄχι τεχνικὸ κατασκευάσμα τῶν ἀνθρώπων τῆς πτώσεως» (σελ. 217). Εὐστόχως ἐπίσης ὁ κ. Μπασιτιάς τονίζει τὸν ἐκκλησιαστικὸν καὶ λειτουργικὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔργου τοῦ Παπαδιαμαντῆ. «Γιὰ τὸν Παπαδιαμαντῆ ὅ,τι γίνεται ὄξω ἀπ' τὸν λειτουργικὸν τομέα εἶναι μακριὰ ἀπ' τὴν οὐσίαν τῆς Ὁρθοδοξίας» (σελ. 274). Ἀνάλογος εἶναι καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ μεγάλου διηγηματογράφου: «Ἡ γλῶσσα του ἔχει τίς ρίζες τῆς στῆ βιβλικῆς παράδοσης, στὰ λειτουργικὰ καὶ ἄλλα κείμενα τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ εἶναι βαθύτατα ἐναρμονισμένη μετὰ τὴ σκέψιν του, τὴν πνευματικὴν ἀνατροφήν του, τὴν προγονικὴν κληρονομίαν του καὶ τὴν προσωπικὴν του σφραγίδα» (σελ. 285).

Ὁφείλονται ἀληθῶς εὐχαριστίαι εἰς τὸν κ. Μπασιτιάν διὰ τὸ ἐξαιρετὸν δοκιμὸν του, τὸ ὁποῖον, ὅσον καὶ ἐὰν τις τυχὸν διαφωνῇ εἰς μερικὰς λεπτομερείας, διακρίνεται διὰ τὴν ὀρθόδοξον πνοήν, τὴν πνευματικὴν ὀξυδέρκειαν, τὴν γνῶσιν τῆς πνευματικῆς ἱστορίας τοῦ τόπου μας, τὴν δύναμιν τῆς ψυχολογικῆς ἀναλύσεως καὶ τὴν ἀρίστην ἰκανότητά τῆς συνθέσεως.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
Θεσσαλονίκης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς
Τὸν Ἱερομόναχον Ἰάκωβον Ζάκαν
'Αγνώστου διαμονῆς

Καλεῖσαι νὰ ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς 25ῆς Σεπτεμβρίου 1963, ἡμέρα Τετάρτη καὶ ὥρα 9η π.μ. ἵνα δικασθῆς ὡς κατηγορούμενος, περὶ ἧς κατηγορίας ἀπελογήθης ἐνώπιον τοῦ ἐκτελοῦντος χρεὴ ἀνακριτοῦ κ.λ.π.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι, ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῆ ὡς ἄνω ἡμέρα τε καὶ ὥρα, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

'Αθήνησι, τῆ 15ῃ Ἰουλίου 1963

'Ο Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
† 'Ο Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

'Ο Γραμματεὺς

'Αρχιμ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΧΡΥΣΟΦΑΚΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς
Τὸν Μοναχὸν Γερμανὸν Γλογοβίτην
'Αγνώστου διαμονῆς

Καλεῖσαι νὰ ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς 23ῆς Σεπτεμβρίου 1963, ἡμέρα Τετάρτη καὶ ὥρα 9η π.μ. ἵνα δικασθῆς ὡς κατηγορούμενος, περὶ ἧς κατηγορίας ἀπελογήθης ἐνώπιον τοῦ ἐκτελοῦντος χρεὴ ἀνακριτοῦ κ.λ.π.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι, ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῆ ὡς ἄνω ἡμέρα τε καὶ ὥρα, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

'Αθήνησι, τῆ 15ῃ Ἰουλίου 1963

'Ο Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

† 'Ο Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

'Ο Γραμματεὺς

'Αρχιμ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΧΡΥΣΟΦΑΚΗΣ

'Ιερὰ Μητρόπολις Πατρῶν

'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α.Ν. 2200/1940 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ διὰ μεταγενεστέρων Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐφημεριακῶν θέσεων 1) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου Μυτιλογαίου καὶ 2) Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Πάντων Ροδινῆς, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προκηρύξεως ἐν τῷ Δελτίῳ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων των.

'Εν Πάτραις τῆ 26ῃ Ἰουνίου 1963

† 'Ο Πατρῶν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

'Ιερὰ Μητρόπολις Μυτιλήνης

'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46 καὶ 47 τοῦ Α.Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα ὅπως καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Θεοδώρων Μυτιλήνης, ἵνα ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν απαιτούμενων δικαιολογητικῶν προκειμένου νὰ γίνῃ ἀνακήρυξις ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως.

'Εν Μυτιλήνῃ τῆ 1ῃ Ἰουλίου 1963

† 'Ο Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

'Ιερὰ Μητρόπολις Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου

'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46 καὶ 47 παράγραφος 2 τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονισμένα προσόντα ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Δελτίον «Εκκλησία» ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, ἵνα καταλάβωσι τὰς κενὰς Ὄργανικὰς Ἐφημεριακὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν: 1) Ἁγίου Νικολάου Κοινότητος Ἁγίου Νικολάου, 2) Κοιμ. Θεοτόκου Ἀγλαδιᾶς, 3) Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἁγίου Βλασίου, 4) Ἁγίου Νικολάου Ἄνω Ζαλόγγου, 5) Ἁγίου Νικολάου Κάτω Ζαλόγγου, 6) Ἁγίου Γεωργίου τοῦ οἰκισμοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Ρίζανης), 7) Ἁγίου Νικολάου Ἀετοῦ, 8) Ἁγίων Ἀποστόλων Βρυσελλῶν, 9) Ταξίαρχου Μιχαὴλ Γρανίτσας, 10) Ἁγίου Νικολάου Ζερβοχωρίου, 11) Ἁγίου Γεωργίου Καρβουναρίου, 12) Δώδεκα Ἀποστόλων Κοκκινολιθαρίου, 13) Ἁγίου Δημητρίου Κεραμίτσας, 14) Γενεθλίων Θεοτόκου Κρουσίου, 15) Προφήτου Ἡλιοῦ Λειβαδαρίου, 16) Ἁγίου Γεωργίου Λάκκας, 17) Ἁγίου Προκοπίου Λίστης, 18) Ἁγίου Ἀθανασίου Μαζα-

ρακιάς, 19) 'Αγίου Παντελεήμονος Μπογαζίου, 20) 'Αγίου Δημητρίου Μεσοβουνίου, 21) 'Αγίου Κοσμά Μαυρονερίου, 22) 'Αγίου Γεωργίου Ξηρολόγου, 23) Κωνσταντίνου και 'Ελένης Πολυνερίου, 24) 'Αγίου 'Αρσενίου Σεβαστού, 25) Κοιμ. Θεοτόκου Σκορπιώνος, 26) Κοιμήσεως Θεοτόκου Τσαμαντά, 27) 'Αγίου Γεωργίου Τρικυρούφου, 28) 'Αγίου Βλασίου Φροσύνης και 29) Κοιμ. Θεοτόκου Πηγαδουλίων.

'Εν Παραμυθία τῆ 2 'Ιουλίου 1963

† 'Ο Παραμυθίας, Φιλιατῶν και Γηρομερίου ΤΙΤΟΣ

'Ιερά Μητρόπολις Παραμυθίας, Φιλιατῶν και Γηρομερίου

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 51 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 2200/1940 προκηρυσσομεν ἐκλογὴν δύο τακτικῶν κενῶν 'Εφημεριακῶν θέσεων ἐν τῷ 'Ιερῷ Ναῷ «Βυαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» Ἡγουμενίτης πρωτεύουσας τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας Πτυχίον Θεολογικῆς Σχολῆς ἢ 'Ιεροδιδασκαλείου ἢ πλήρους 'Ιερατικῆς Σχολῆς ἢ Ἀνωτέρου 'Εκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων 'Εφημερίων πρὸς πλήρωσιν τῶν δύο τούτων 'Εφημεριακῶν θέσεων ταύτης. 'Επειδὴ πρόκειται περὶ 'Εφημεριακῶν θέσεων τοῦ Ναοῦ τῆς πρωτεύουσας Νομοῦ Θεσπρωτίας, ἐχούσης συνάμα εὐρείαν κίνησιν λόγω τῆς συγκοινωνίας διὰ πορθμείου μέσῳ 'Ελλάδος—'Ιταλίας, ὡς και τῆς νήσου Κερκύρας, ζητούμεν νὰ διορίσωμεν εἰ δυνατόν θεολόγους, ἐμπείρους κήρυκας τοῦ Θεοῦ λόγω, εἰς περίπτωσιν δὲ μὴ ἐξευρέσεως τοιούτων προσώπων, ἐτέρους τῆς ἀμέσως ἐπομένης κατηγορίας, δυναμένους ὁμως νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν.

'Εν Παραμυθία τῆ 2 'Ιουλίου 1963

† 'Ο Παραμυθίας, Φιλιατῶν και Γηρομερίου ΤΙΤΟΣ

'Ιερά Μητρόπολις Θηβῶν και Λεβαδείας

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2200/1940 «Περὶ 'Ιερῶν Ναῶν και 'Εφημερίων» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων Διαταγμάτων, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὸ Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν 'Ιεράν Μητρόπολιν τὰ ὑπὸ τοῦ Νομοῦ ὀριζόμενα πιστοποιητικά πρὸς κατάληψιν τῶν χηρευουσῶν ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν 'Ιερῶν ναῶν:

1) 'Αγίου Νικολάου Διστόμου, 2) 'Αγίου Νικολάου 'Ελικῶνος, 3) 'Αγίου Δημητρίου Ἀναλήψεως, 4) 'Αγίου Γεωργίου Ἀκοντίας, 5) Προφ. 'Ηλιοῦ Δαυλείας, 6) 'Αγίου Ἀνδρέου Ὁρχομενοῦ, 7) 'Αγίου Σπυρίδωνος Ὁρχομενοῦ, 8) Ἀγ. Κωνσταντίνου και 'Ελένης Μαζίου, 9) 'Αγίου Νικολάου Ἀλακκωμενῶν και 10) Γεν. Θεοτόκου Μαυρογείων.

'Εν Λεβαδεία τῆ 8 'Ιουλίου 1963

† 'Ο Θηβῶν και Λεβαδείας ΔΠΡΟΘΕΟΣ

'Ιερά Μητρόπολις Κερκύρας και Παξῶν

Κενωθείσης τῆς 'Εφημεριακῆς θέσεως τοῦ χωρίου Γαστουρίου—Κερκύρας, και ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 46 και 47 τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «Περὶ 'Ι. Ναῶν και 'Εφημερίων», τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 536/1945 «Περὶ ρυθμίσεως τῶν Ἀποδοχῶν τοῦ Ὁρθοδόξου 'Εφημεριακοῦ Κλήρου κλπ.», τὸ ἀρθρον 28 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 540/1945 «Περὶ 'Εκκλησιῶν 'Εκπαιδεύσεως» και τὴν ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 83719 και ἀπὸ 7-10-46 'Εγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Ἱεροσχευμάτων και 'Εθνικῆς Παιδείας, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν ὡς ἄνω κενὴν 'Εφημεριακὴν θέσιν τακτικῶν 'Εφημερίων, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 48 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, ἵνα ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι 'Εφημέριοι τῆς ἐν λόγω 'Ενορίας. Περὶ περισσότερας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται

νὰ λάβωσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως.

'Ἡ παροῦσα κοινοποιήθη μερίμνη τῶν οἰκείων 'Εκκλησιαστικῶν Συμβουλίων δι' ἀναγνώσεως ἐπ' 'Εκκλησίας και θυροκολλήσεως ἐν τοῖς 'Ι. Ναοῖς, και δημοσιευσθῆτω εἰς τὰ Περιοδικὰ «'Εκκλησία» και «'Αγ. 'Ισῶν και Σωσιπατρος.

'Εν Κερκύρα τῆ 5 'Ιουλίου 1963

† 'Ο Κερκύρας και Παξῶν ΜΕΘΟΔΙΟΣ

'Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 46, 47 και 63 τοῦ Α.Ν. 2200/40 «Περὶ 'Ιερῶν Ναῶν και 'Εφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, ὅπως καταλάβωσιν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Διακόνων τῶν 'Ενοριῶν: 1) 'Ι. Ναοῦ 'Αγίων Πάντων Θεσσαλονίκης, 2) 'Ι. Ναοῦ Παναγίας Χαλκῆων Θεσσαλονίκης, 3) 'Ι. Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Σωτήρος Θεσσαλονίκης και 4) 'Ι. Ναοῦ Ὁσίας Ξένης Θεσσαλονίκης, ἵνα ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν Διακονικῶν θέσεων.

'Εν Θεσσαλονίκη τῆ 12η 'Ιουλίου 1963

† 'Ο Θεσσαλονίκης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Εκ διδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† 'Ο 'Αθηνῶν και πάσης 'Ελλάδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† 'Ο Καλαβρύτων και Αἰγιαλείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† 'Ο Μονεμβασίας και Σπάρτης ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Κ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ναῶν Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν:

Δρχ. 50, 75, 100 ἐτησίως.

Λοιπῶν Ναῶν Ἐπικρατείας:

30 ἐτησίως.

'Εξωτερικοῦ: δολλάρια 3.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θεοδοσίου Σπεράντσα, Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

'Ἡ ἐπίσκεψις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρα εἰς Ἀθήνας.

'Αρχιμ. Παντελεήμονος Χρυσοφάκη, Γραμματέως 'Ι. Συνόδου, Ὁ Ἀγνωστος Θεός.

Δημητρίου Ν. Μωραΐτου, Ἡ διάσκεψις τοῦ Συμβουλίου τῶν 'Εκκλησιῶν περὶ τῶν μεταναστῶν ἐργατῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Παρατηρήσεων στήλη.

'Εκκλησιαστικά Χρονικά.

Βιβλιοκρισίαι.

Προκηρύξεις.

ΜΟΝΟΤΥΠΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΤΣΙΡΩΝΗ

Μενάνδρου 4—'Αθήναι—Τηλ. 533.805

'Υπεύθυνος Τυπ/φείου Γ. Σ. Χρυσάφης, Σούρμενα